

מכללה ירושלים

איכות תורנית - אקדמית - חינוכית

חובלים
במספר
הסטודנטים מבין
כלל המכללות
בארץ!

תואר שני במכללה ירושלים

עד 9,000 ש"ח מלגה

אלפי בוגרים ומוסמכים!
הצטרפי גם את/ה להצלחה!

למידה היברידית
מותאמת אישית

מסלולים נפרדים
לנשים ולגברים

שנה אחת! < יום בשבוע

החזר שכר לימוד לזכאי משרד החינוך

קורס מיצוי זכויות לעובדי הוראה

+1

לימודי תעודה לבחירה

+1

תואר שני

+ תעודה בהוראה מתקנת

ניהול וארגון
מערכות חינוך

+ תעודה בכלי גישור (נשים)
+ מסלול לרבני קהילות (גברים)

הוראת מחשבת ישראל
ותושב"ע בין תחומי

+ תעודה בהדרכה
לתזונה נכונה

הוראת המדעים
והמתמטיקה

+ תעודה בהדרכת
הורים טיפולית

ייעוץ חינוכי
*לימודים עד פסח תשפ"ח

הכני קצר

נקודה!

במכללה ירושלים
מגוון מסלולים
לתואר ראשון

לפרטים ולהרשמה:

rishumramim@Michlalah.edu

02-6750987

בס"ד

607

ערב שבת פרשת בלק
י"א תמוז תשפ"ז

קְרוֹב אֵלֶיךָ

מבית גילוי דעת

עבודת ה' ברוח חסידית

תראה אותך
מגשים ייעוד

מוזמנים ליום הפתוח 29.6 בקמפוס אונו

עמוד 7

על הבמה: החיים עצמם ואתה השחקן

חברי קבוצת הפלייבק 'התנעים', יציקה לא שגרתית של חרדים,
דתיים ושאינם, מבקשים להניע לנו את הלב

בלק בלעם
« טראמפ־איראן
מה קורה עכשיו?
הרב משה שילת

**ובגוים לא
יתחשב**

סקירה לרגל שנת
המאה למאסרו
וגאולתו של הרבי
הרי"צ מלובביץ'
זי"ע בי"ב-י"ג
תמוז

להסתכל אחרת
על אפרסק
יהושע מילר

כולי מפורק,
האם השחר יעלה?!
שרון קן

אני לא תמים
כמו סבא שלי...
הרב יהושע שפירא

לחייך זה כן חכמה

שלום חברים, היום אני רוצה לדבר איתכם על נושא הארת פנים בין אדם לחברו. אנחנו מוצאים במקורות כל מיני ביטויים של רצון לזכות לפני מאירות. למשל, בברכת כהנים: "יאר ה' פניו אליך". וכך בתהילים, במזמור כ"ו המפורסם, ה' אומר לנו דרך המילים של דוד: "בקשו פניי". ומה דוד אומר? "את פניך ה' אבקש, אל תסתור פניך ממני".

אספר לכם סיפור אישי. בשבוע שעבר זכיתי לבקר את מורי הרב יצחק גינזבורג, שזכיתי ללמוד אצלו בשנים קדמוניות. בעבר היינו בקשר קרוב, ובשנים הראשונות של פרויקט 'הבית היהודי' שהקמנו בהודו זכינו להדרכתו והכוונתו, אך במשך הזמן הקשר הלך והתמעט, כך שלא היה בינינו מפגש פנים אל פנים.

כבר כמה פעמים אמרתי לעצמי: מיכי, סע לבקר את הרב. אבל בכל פעם תירצתי לעצמי שבוודאי הרב עסוק ואני אצטרך לתאם מראש וזה יהיה מורכב... כך זה הלך ונדחה שוב ושוב. ואז, יום אחד, עלתה בי מחשבה: אני פשוט אסע לכפר חב"ד ואדפוק בדלת הבית של הרב.

שמעתם על חוק חמש השניות? זו גישה הטוענת שאם קיבלנו על עצמנו איוו החלטה טובה, אם לא נוציא אותה לפועל תוך חמש שניות - היא תתמסס. כמובן, לא בכל דבר זה רלוונטי לחמש שניות. אפשר גם לומר חוק חמש הדקות, או חוק חמשת הימים. הכוונה רק לומר שיש טווח מסוים שקובע האם ההזדמנות תמומש או שהדבר יידחה שוב. בכל אופן, גם אצלי החוק הזה עבד דקות נוספות... בכל פעם שחשבתי ללכת זה עבר והתמסס.

בשבוע שעבר, בראש חודש תמוז, מצאתי את עצמי מתפלל מתוך סידור 'מתוק מדבש', בו מובאים ליקוטים מספר הזוהר וכתבי האר"י על סידור התפילה. והנה אני רואה בהכנה לתפילת

מוסף של ראש חודש שכתוב כך: "חייב אדם להקביל פני רבו בראש חודש. כי בראש חודש יש נפש יתרה בעת אמירת הכתר, ואז אם יקבל פני רבו יושפע לו מכוח רבו".

וואו, אמרתי לעצמי, הפעם אני מסיים את התפילה, נוסע לכפר חב"ד ודופק בדלת.

להחיות מתים

הגעתי לכפר חב"ד, עמדתי כבר ליד הבית אבל לא היה לי אומץ לדפוק בדלת. אמרתי לעצמי: "ואהבת לרעך כמוך", מה ששנאו עליך אל תעשה לחברך. אתה היית רוצה שבאמצע שאתה עסוק בעניין חשוב משהו ידפוק בדלת וירצה לשוחח איתך שיחת רעים פתאומית? לאחר מחשבה החלטתי לעשות השתדלות. התקשרתי לאיטאל גלעדי, המזכיר של הרב, ואמרתי לו: "אני נמצא בכפר חב"ד - כביכול היו לי שם סידורים לעשות ובמקרה הגעתי... - ורציתי לשאול אם אפשר להיכנס לרב רק כדי לברך אותו בחודש טוב". איטאל חזר אלי אחרי כמה דקות ואמר לי שאבוא עוד רבע שעה.

דפקתי בדלת והרבנית פתחה לי. הרב קיבל אותי במאור פנים ואמר לי "שהחינו וקיימנו!" - לא את הברכה המלאה, אבל את המשמעות שמאחוריה, כי באמת הרבה שנים לא נפגשנו.

שוחחנו מעט, ואז שאלתי: "הרב, מהו הדבר שכדאי לתת עליו את עיקר תשומת הלב בתקופה הזו? במה להשקיע?" מסתבר ששאלתי את השאלה עם חיוך, והרב השיב לי: "אתה מחייך, והעבודה של יהודי היום זה להגדיל את החיוך. למילה 'חכמה' יש כמה נוטריקונים, כמו למשל 'כח מה' - במשמעות שהענווה (מה) נותנת לנו את הכוח, כמו

שמש רבנו אומר 'ונחנו מה'. אבל חכמה זה גם 'חך מה' - מלשון חיוך. וזה עיקר העבודה - להאיר פנים למי שאנחנו פוגשים".

השיחה הזאת, כאמור, הייתה בראש חודש תמוז, שכמקובל זהו יום השנה לפטירת יוסף הצדיק. והנה, עיקר המהפך של יוסף ותחילת הגאולה שלו הייתה באירוע שהתרחש בבית האסורים, כששאל את שרי פרעה "מדוע פניכם רעים היום?". כשאדם שקוע בתוך הכאב שלו, הוא כמעט לא פנוי לראות אנשים אחרים שסובלים. אבל כשהוא מאיר פנים לזולת, גם לאחרים מתעורר חשק לדבר את אשר על ליבם.

רבי נחמן אומר (שיחות הר"ן מג) שיש 'פני-אדם שיש להם סורים גדולים ונוראים, רחמנא לצלן, ואי אפשר להם לספר מה שבלבם. והם היו רוצים לספר, אך אין להם בפני מי לספר ולהשיח עמו את כל אשר עם לבם, והם הולכים מלאים סורים ודאגות. וכשבא אדם עם פנים שוחקות יכול להחיות אותם ממש, ולהחיות אדם אינו דבר רק, כי הוא דבר גדול מאד".

נפילה או נסיון?

אגב, אחת המתנות שהרב גינזבורג העניק לעולם בתורתו, זו העובדה שבכל נושא הוא פורס את מגוון הדעות ומראה כיצד הן ממוקמות כל אחת במקומה באילן הספירות. כלומר, הוא מלמד שבאמת אין שום קונפליקט בין הגישות השונות. יש דעה ששייכת לקו הימין ומידת החסד, ולעומתה יש דעה המייצגת את קו השמאל והגבורה, וכן הלאה. כך, פתאום כל אחד יכול לראות ולהתרשם בעצמו שיש לפניו 'פרצוף' שלם, והכל מסתדר ובא על מקומו בשלום.

כמו כן, מוטיב מרכזי בתורתו הוא העניין של הגימטריות. אמנם מדובר בשפע עצום של גימטריות שונות בהקשרים שונים, אבל

במסגרת שיחתנו זו אספר על שתי גימטריות שמש הרחיבו את ליבי. באחד המאמרים שלו כתב הרב שהמילה גיהנם היא בגימטרייה גם זו לטובה (108). כלומר, מה שבן אדם חווה כגיהנם, לאמיתו של דבר ומהצד הפנימי שלו - גם זו לטובה. כמובן, בשביל לעכל גימטרייה כזו נדרש שהלב שלנו יהיה פתוח לקבל אותה.

יום אחד הלכתי ברחובות ירושלים ופגשתי ידיד מתלמידי הרב. אמרתי לו בהתפעלות עד כמה הגימטרייה הזאת דיברה אלי. בתגובה הוא אמר לי: "אוסף לך עוד גימטרייה מופלאה - נפילה (175) בגימטרייה נסיון (עם הכולל)".

וואו, גם בעיניי זה דיבור חזק. למה? כי לפעמים אחרי נפילה אנחנו נעשים מדוכדכים ומיואשים, ולכן אנחנו צריכים להתעודד ולתפוס את האירוע הספציפי בתמונה הכוללת של חיי האדם המלאים נסיונות, מה שדורש מאיתנו להרים את הראש ולהמשיך לעבוד הלאה.

עכשיו תראו כמה זה נפלא: הגימטרייה האחרונה שאמרנו אינה מדויקת, אלא היא בהתאם לכלל בעולם הגימטריות שאם חסרה ספרה אפשר להוסיף אותה 'עם הכולל', כשהכוונה המקורית לביטוי זה היא שמלבד האותיות עצמן צריך להכליל את המילה כולה גם כספרה נוספת. אבל לענייננו, אני התייחסתי למושג 'נפילה עם הכולל' במשמעות של 'נפילה עם התפיסה הכוללת'. הבנתם? אם אתה לא רואה את הנפילה בתפיסה הרחבה שלה, זו אכן נפילה. אבל אם זו נפילה עם הכולל, זה כבר הופך לנסיון...

חברים יקרים, לחיים! הנקודה העיקרית שבשבילה הבאתי את הסיפור, היא כדי ללמדנו על כוחה של עבודת החיוך - חך מה. להחיות אדם בחיוך של הארת פנים. חודש שמח ומאיר פנים! לחיים!

אם אתה לא רואה את הנפילה בתפיסה הרחבה שלה, זו אכן נפילה. אבל אם זו נפילה עם הכולל, זה כבר הופך לנסיון...

נעשה ונלמד!

זה הזמן להירשם ולהתחיל את העתיד שלך **בתואר הראשון**
במכללת אורות ישראל קמפוס מורשת יעקב, רחובות

+ שנת לימודים חינם
+ מחשב נייד
+ גישה למאגרי מידע תורניים
מתנה*

מבצע
לזמן
מוגבל

תואר ראשון B.Ed.

**מגוון מסלולי
התמחות:**

תכניות נוספות:

תלמוד • מתמטיקה • חינוך מיוחד • מקרא/תנ"ך •
היסטוריה של עם" • לשון עברית •
תכנית מלמדים (מסלול יסודי)

תואר מלא
בשלוש שנים
בלבד! **

הרחבת הסמכה
לבעלי תואר ראשון
ותעודת הוראה
(גברים יום ו', נשים יום ב')

לימודי המשך
לבעלי תעודת הוראה
לקראת תואר ראשון
(גברים יום ו')

הסבת אקדמיים
לבעלי תואר ראשון
(גברים יום ו', נשים יום ב')

more&stud

מגוון מלגות
יחודיות

הכרה בלימודים
שיבתיים

בשילוב למידה
היברידית ומקוננת

הסעות
מרחבי הארץ

אווירה תורנית

אפשרויות מימון ומלגות לזכאים (הלוואה מותנית / מלגות דיקן / קרן שכ"ל / ממדים ללימודים וכו')

צבי שטיינמן 3, רחובות | חפשו בגוגל "תואר באורות רחובות" 1-800-500-210 | harshama@orot.ac.il
☎ תואר ראשון: 052-4004545 | תואר שני: 052-5001313

*המלגה מיועדת לתלמידים הנרשמים לשנת הלימודים תשפ"ז עד לתאריך ג' באלול התשפ"ו 16/8/2020. למעט דמי רישום, מקדמה ואגרות. אין כפל הטבות ו/או מלגות. בכפוף לתקנון **לסטודנטים לתואר ראשון במקצועות היסטוריה, תנ"ך, תלמוד, לשון עברית, תוכנית מלמדים (מסלול ייחודי) ***במוסדות האקדמיים במגזר הדתי בישראל, בהיערכותם ללימוד מרחוק ובחויית הלימוד בימי הקורונה, על פי סקר מיוחד של התאחדות הסטודנטים באמצעות מכון "מאגר מוחות" 2020 פתיחת התוכנית מותנית במספר הנרשמים | טל"ח

עדה האוזר

מטפלת רגשית ומנחת סדנאות חסידות

אמנות השתיקה

פנחס היחיד שידע מה לעשות. הוא הבין זאת גם בלי מילים. למרות שאף אחד לא הורה לו בזמן אמת, הוא בכל זאת הבין.

פנחס הבין בלי מילים, כי הוא חי בעולם שהדיבור לא חייב להיאמר כל הזמן. הוא חי בעולם שהשתיקה היא חלק ממנו. כמו ניגון, שהאתנחתא בין התווים היא חלק מהוטי ממנו.

לעומתו בלעם, ההיפך הגמור. בלעם, מטבעו, חי על חרבו. כל העיסוק שלו בדיבור לקוח מעולם החרב. הוא משתמש בדיבור כמי שנוהג עם חרבו. במקום דיבור עדין הנובע מקול פנימי, דיבור היונק מהנשמה, דיבור שמקבל מלמעלה בנבואה, בלעם מדבר ככלי מלחמה, הוא בא להילחם עם הדיבור, להרוס, להרוג.

הוא בעצם מדבר מאותו שורש שמדברת אתונו. כשהיא פותחת את פיה, היא מנכיחה לו את פיו שלו, כאומרת, כך בדיוק גם אתה מדבר. ואכן הוא ממשיך אותה, ובדיבורו רוצה לשלוף חרב, לשלוף מילים הדוקרות כחרב.

פנחס שחי את הנשימה שבין המילים, חי במרחב אחר, מרחב עם קצב חיים אחר. שלא רץ להבין, שלא רץ לדבר. שממתין, שמחכה לתחושה עמוקה של דיבור אמיתי, שמוכן לחכות ורק אז להבין, רק אז לומר. כי אצלו העיקר שזו תהיה תנועה אמיתית. ולכן הוא זוכה להיות מחובר אל האמת הנצחית, זוכה להיות זה שמבין אותה.

“ועשו סִיג לתֹרָה – בְּחִינַת סִיג לְחֻמָּה שְׁתִּיקָה; כִּי צְרִיךְ לַעֲשׂוֹת סִיג לְדַבְרֵי, לְשֵׁתֵק לְפַעֲמִים.” ר' נחמן מבאר שחלק מהוטי מהתורה זו השתיקה שלה. אדם צריך לעשות לעצמו שתיקה בתוך התורה.

כי כשאדם עסוק בלבאר את הכל, בלי להשאיר פינה שלא נאמרת, בלי להרגיש את השתיקות שבין המילים, בלי להכיל את כל מה שלא מובן, שלא מסתדר, שלא נכנס לנו עדיין אל הלב; כשאדם ממלא את כל החלל, ומדבר את הכל, אז חסרה הנשימה, חסרה יכולת ההקשבה, חסרה יכולת החיבור אל הלב, חסרה האינטואיציה שתורה לאדם מה נכון, גם במקום שכלום לא נאמר.

שתיקה היא אמנות שאפשר ללמוד. אדם יכול לשבת בשתיקה מול אלוהיו. לתת לעצמו להרגיש את השתיקה, להרגיש מה קורה בתוכו כשהוא מול ה' ללא דיבורים, ללא בקשות, ללא תחינות. השתיקה מול ה' פותחת מרחבים אחרים של שתיקה בחיים, מרחבים של תובנות הנלמדות מהלב, בלי שאף אחד יורה לנו. שתיקה כנראה הייתה האמנות של פנחס, אמנות השתיקה.

מוזמנות לנטיעת נשים לאומן בקרוב
כ"ג-כ"ז תמוז, 8-12/7
עדה האוזר
052-4625473

הכישרון שלך מחפש מקצוע

לימודי כתיבה, תסריטאות, צילום, עריכה, בימוי והפקה ברמה הגבוהה ביותר.

יום פתוח כ' בתמוז 5.7
לפרטים והרשמה: 054-7669616

מסלול לימודים לנשים בלבד, יום בשבוע, במשך שנתיים. ראש המסלול: ענבר נמדר.

השלוחה החרדית של בית הספר מעלה

שטחי A ו-B יהיו חלק מאוטונומיה פלסטינית

(בנט בראיון להסכת "המנגנון" עם שאול אמסטרדמסקי בכאן חדשות)

מתיישבים עכשיו

בכל השטחים הפתוחים

ומונעים הקמת מדינה פלסטינית

מדינה פלסטינית במרחק ק"מ בודדים
מכפר סבא ורעננה תהווה איום בטחוני חמור.
רק התיישבות בכל השטחים הפתוחים תגן על מדינת ישראל.
ממשיכים את מהפכת ההתיישבות ביו"ש
מבטלים את הסכמי אוסלו ומתיישבים בשטחי A ו-B.

עקבו אחרינו "הביתה" - שבים לאדמות המולדת":

מה שה-AI לא יודע

לוי? 'פרי הארץ'?
לא פתחתם? גם לא שמעתם עליהם?
לא נורא. אתם יכולים לשאול את החבר שלכם מה צ'אט, הוא לא רק מכיר אותם, הוא גם יכול לסכם לכם בשניה את שיטתם ההגותית, ולהנגיש לכם את המסקנות שלהם. סתם חבל שתפתחו ותצטרכו להתאמץ לחינם כשהכל הולך בקלות.

אתם יודעים מה חסר לנו?
הלב חסר לנו.

ואת זה לא מקבלים ב-AI. באסה.

לדעת אנחנו יודעים הכל, אבל זה מזיז לאצבע הקטנה של הרגל שלנו. במקרה הטוב אנחנו אדישים ובמקרה הפחות טוב אנחנו פשוט לא מאמינים. לא שאנחנו מוכנים להודות שאנחנו לא מאמינים, כי זה לא נעים. אז אנחנו מפזרים הצהרות נאמנות חסרות תוכן, כמו מסיבת עיתונאים של טראמפ.

לא הבנתם? קבלו דוגמה:

בלעם פשוט משתוקק לקלל את עם ישראל להנאתו, אלא שה' מסרב לשתף פעולה. באופן חריג ה' יתברך לא כועס בימים האלו והופך את הקללות לברכות (מי שלא הבין שישאל את ה-AI).

אתם יודעים למה ה' עושה את זה?

"ויהפוך ה' אלקיך לך את הקללה לברכה כי אהבך ה' אלקיך."

ככה פשוט, ה' אוהב אותך.

הנה זה מגיע. כל מי שידוע שה' אוהב אותו שירים את היד. וואו, כמה ידיים.

עכשיו כל מי שמאמין שה' באמת אוהב אותו שירים את היד. לא משהו.

ושאלה אחרונה – כל מי שמרגיש שה' אוהב אותו שירים את היד. עכשיו הבנתם? אפשר עד מחר לדעת שה' אוהב אותי, אבל אם נפלתי את הנפילה של החיים ואני מתלבט אם לקום והאינסטינקט שלי הוא להגיד לה': "אני יודע שאתה שונא אותי בגלל מה שעשיתי", ולכן המסקנה היא שאין לי סיכוי, אז אני רחוק מאוד מאמונה והרגשה שה' אוהב אותי.

וזה בדיוק המרחק בין הידיעה להפנמה והרגשה. הצ'אט יכול לתת לי סקירה ארוכה על אהבתו של ה' לכל יהודי, אבל הוא ממש לא יכול לגרום לי להתחיל לחיות את מה שהוא מספר לי.

למרבה התסכול ככל שאנחנו הולכים ושוקעים בעודפי מידע הלב שלנו הולך ומתנוון. כמה שזה נשמע נורא זה נורא פי אלף.

כדי להאמין ולהרגיש שה' אוהב אותנו לא יעזור לשאול את ה-AI, בשביל להתחיל לחיות באמת אין דרכי קיצור, יש רק עבודה פנימית עמוקה.

כן, בהחלט צריך לפתוח את הספרים הגדולים והמשעממים (שאחרי ששוקעים בהם מגלים שהם לא משעממים בכלל), ואז לשבת ולחשוב ברצינות על מה שכתוב שם, ואחר כך ללכת להתבודד ולדבר עם ה' על כל זה. ובסוף יש סיכוי שהלב ייפתח ומשהו ייפול פנימה.

אז אם גם אתם באמת מרגישים שהלוואי שזה היה נכון שה' באמת אוהב אתכם, אבל אין סיכוי, כי פשוט אין מצב שהוא אוהב מישהו כמוכם. זה הזמן להתחיל לצלול פנימה, לצאת מהמציאות המדומה, להיכנס לחיים האמיתיים, להתחיל להתמודד עם השאלות הקשות ולמצוא בפנים את התשובות האמיתיות.

כי לפני הכל ואחרי הכל זו האמת הפשוטה,

ורק צריך למצוא אותה בפנים.

ה' אוהב אותנו.

זה לא באמת נכון,
אין סיכוי שזה אמיתי,
הלוואי שזה היה נכון,
אבל זה פשוט לא.

בסדר, בסדר, כולכם יודעים כבר הכל, שמעתם כבר מליון פעם את מה שיש לכולם להגיד, ואי אפשר לחדש לכם כלום. וגם מה שאתם עוד לא יודעים פשוט תשאלו את ה-AI שליט"א והוא ילמד אתכם. הרי כולנו יודעים שאם הייתם מכניסים את הטורים האלו לצ'אט ומבקשים ממנו לכתוב לכם טור לשבת הקרובה הוא כנראה היה כותב אותי יותר טוב מעצמי (שלא תתחילו אפילו לדמיין. את הטורים אני יושב וכותב מהתחלה ועד הסוף לבד, שומר על היצירתיות שלי בקנאות). אז בעצם בשביל מה כל הדיו הזה שאני שופך כל שבת? מאלץ את עצמי לשבת ולייצר משהו חסר תוחלת יש מאין, מאבד את הריכוז מלא פעמים. באמת הכל רק כדי שתגידו בסוף: "מה הקטע? כבר ידענו את זה?"

אם ככה אז חבל על הזמן שלי ושלכם.

אבל אני מרגיש בחברה טובה, טובה מדי, טובה עד כדי בושה נוראית. הרי כל הספרייה היהודית לגוניה השונים מרגישה ככה, על כל הצדיקים והגאונים שנכללים בתוכה. מישהו מכס פתח פעם להנאתו שו"ת 'נודע ביהודה'? או אולי 'שב שמעתתא'? איזה 'כף החיים' או 'ערוך השלחן'? 'כתר שם טוב'? 'אמרי בינה'? 'קדושת

תואר בחינוך

מדרשה,

מגורים בירושלים.

מיפלא איך השילוב האולטי?
כל המעטפת במקום אחד:

מעטפת מדרשה, תורה וחבורה
(מדרשת מעיינות)

תואר B.Ed
(מכללת אורות)

מגוון מלגות
והטבות שכר לימוד

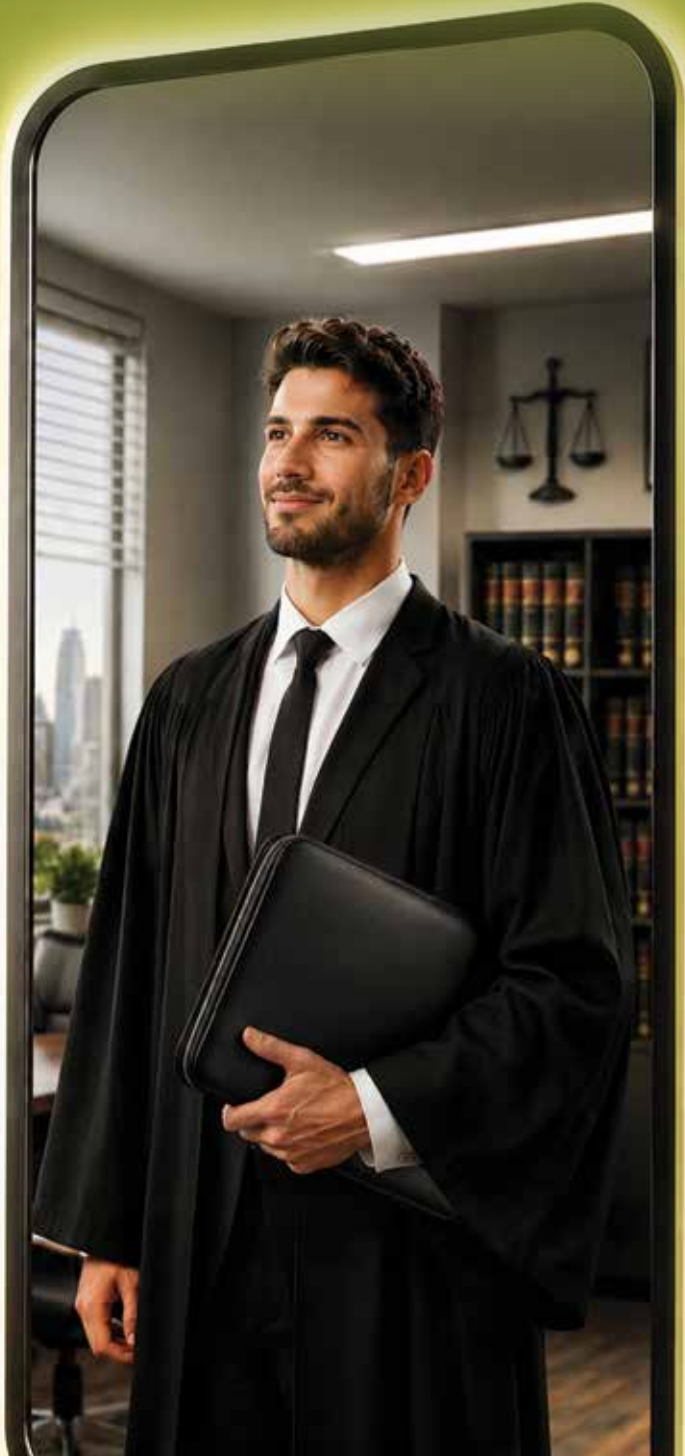
מגורים בכפר סטודנטיות
במרכז ירושלים

תראה אותך מגשים ייעוד

74 אור לדיספליי

מלגת
קרן יחדיו
עד **9,000 ₪**
בשנה לבני ובנות
הציונות הדתית

מוזמנים ליום הפתוח 29.6 בקמפוס אונו / לפרטים: 03-5157305

הקריה האקדמית אונו
מינהל הציונות הדתית

בקרייה האקדמית אונו תפגשו אנשים בראש שלכם, תלמדו בסביבה שמכבדת את הערכים שלכם, ותשלבו בקלות בין לימודים, משפחה והחיים עצמם.

המכללה המומלצת
בישראל ע"פ ג'לובס

3 קמפוסים:
אונו, ירושלים וחיפה

76
תוכניות לימוד

המרצים
הטובים בישראל

פעילות
העשרה תורנית

**דור
הממשיכים**
צריכים רק להיכנס!

**דור
המייסדים**
בנו לבד את הבית...

עכשיו זה הזמן שלכם להצטרף לקהילה של הדור הבא!

היישוב האייקוני קדומים גדל וצומח ויש לכם הזדמנות להצטרף לקהילה של פעם בדור. הצטרפו לשכונה החדשה ותיהנו מכל מה שיש לקדומים להציע: גני ילדים מעולים, בתי ספר איכותיים, תנועות נוער, מרכזים מסחריים, בריכת שחיה, קונסרבטוריון ועוד.
הצעירה בקדומים - הקהילה של הדור הבא.

במרחק 25 דק'
מכפר סבא

יישוב ותיק
ומבוסס

פארק ירוק
ומרחבים פתוחים

הטבה
לזמן מוגבל

דירות 4-6 חדרים במחיר צעיר
1,590,000 ₪ החל מ-

לפרטים והרשמה
073-777-2224

השבר גדול
מהתיקון?

מי שרו
הצטרף למשה
רבנו, ולאחר רגע
הבנתי שזהו יהושע.
הם החלו להתקרב אל
העם, שומעים ודאי יותר
ויותר את הקולות, את הפראיות,
את האובדן הגדול והמאמץ הרב
שיש לתקן. בצעדים כבדים הם התקדמו
לעברי, לעבר העם.
ראיתי את עיני יהושע נפערות בתדהמה,
את עיניו של משה רבנו נעצמות בתפילה שוב ושוב.
כשהם עברו לידי, מהנהנים בראשם, משה רבנו נתן
בי לרגע את עיניו החדות.
"אני אתקן", אמרתי לו, רואה את שבירי הלוחות בעיני
רוחי. "אני מבטיח לנסות לתקן".
אני חושב שמה שאמרתי ניחם אותו.
"הם ילכו איתנו כל הדרך", ענה לי.

אותה תשובה נחרטה בליבי לאורך כל אותן עשרות שנות
נדודים.
כי לא את 'חטא העגל', כפי שנקרא, אני זוכר, אלא את
שבירתם של הלוחות.
לוחות הברית, כך אני יודע היום שהם נקראים.
את מה שהיינו יכולים לקבל, ולא הצלחנו, והכל השתנה
בהתאם.

יש כל כך הרבה דברים טובים ויפים ומלאי הוד והדר,
אבל שבירי הלוחות מזכירים לי תמיד שיש הרבה חוסר,
ויש הרבה אין.
ומתוך האין, יש לעשות.
לאורך ארבעים שנות נדודינו במדבר,
הבטחתי לעצמי כל פעם כשראיתי לרגע את הארון, יודע מה יש
בתוכו -
הבטחתי לעצמי לנסות לתקן.

זו לא היסטוריה

והנה שוב אנחנו עומדים בפתחם של שלושת השבועות.
מבחינה היסטורית, חמישה דברים אירעו ב"ז תמוז:
שבירת הלוחות, ביטול קרבן התמיד, הבקעת חומת ירושלים, שריפת
התורה על ידי אפוסטומוס הרשע והעמדת צלם בהיכל.
לאירועים האלו יש קשר פנימי, כותב הרב אליעזר מלמד (פניני
הלכה, זמנים), "בכולם יש ביטוי למשבר שפוגע תחילה בשורשים
הרוחניים, סודק את חומת האמונה וגורם לפגיעה קשה שאם לא תתוקן
בהקדם תגרום אחר כך לחורבן הגמור שבתשעה באב".
רגע לפני שנסה להבין מה לתקן, מילה על התענית עצמה: "יש
ימים שכל ישראל מתענים בהם מפני הצרות שאירעו בהם, כדי לעורר
הלכות ולפתוח דרכי התשובה... ולכן חייב כל איש לשים אל ליבו
באותם הימים ולפשפש במעשיו ולשוב, כי אין העיקר בתענית אלא
התשובה... ואין התענית אלא הכנה לתשובה" (ספר התודעה).
כלומר, התעניות נקבעו עבור כל הדורות לא (רק) מן הצד ההיסטורי,
אלא כי זה רלוונטי לנו - כדי לעזור לנו לעשות חשבון נפש פרטי
ולאומי, ועל ידי כך לשוב בתשובה, להתקדם. "כדי להורות דרך תשובה
לרבים... שלא יאמרו אחרי כן: כבר שקענו בחטא ונחסמה בפנינו
דרך תשובה, והיא תהא סיבה להיות נדחים ואובדים חס וחלילה כליל
- לכך למדום הקב"ה לישראל שבכל הדורות, דרך תשובה, שאפילו
יהיו נדחיהם בקצה השמים, משם יחזור אליהם וישיבם אליו".
תמיד אפשר לחזור בתשובה, ולא משנה מה מצבנו.

בחזרה לשבירת הלוחות: אם לא שבירת הלוחות, שלמעשה היא
הסיבה הראשונה הפותחת את התענית, היתה המיתה פוסקת מהעולם
ולא היתה יותר גלות לעם ישראל! אך בגלל מה שארע, מה עכשיו?
כותב הרב זלמן (אתר ישיבה), "שבירת הלוחות ב"ז תמוז": "כל
מהלך הדורות, אנחנו יודעים, מוביל לתיקון הזה - איך להגיע למצב
הזה שאנו נדבקים מחדש, חוזרים מחדש למדרגה הזאת של קבלת
התורה... אנו מזכירים את הדברים האלו (חמשת הדברים שאירעו
ביום זה) מפני שצריך תיקונים לדברים הללו. צריך לתקן את התורה,
להחזיר את התורה לשורשה, וכן את העבודה - עבודת בית המקדש,
ההתחברות וההתקשרות. שתי אלו הן הדרכים של קשר עם ישראל
עם ריבונו של עולם".

הלוחות השבורים מלמדים אותנו לתקן. לתקן את הקשר עם התורה,
לתקן את הקשר עם ריבון העולם. ואולי אפשר להתחיל לחשוב איפה
זה פוגש גם אותנו...

אחד הדברים שמרגשים אותי זו העובדה שאת אותם השברים,
לא שכחנו.

לקחנו את השברים איתנו לכל אורך הדרך במדבר וביציאה למלחמות
ולקרבנות.

כי נפילות ומשברים - הם חלק מהדרך. כך המציאות בנויה ואי
אפשר אחרת.

הרבנית ימימה ("פרשה ואשה") כותבת שבזכות חטא העגל ושבירת
הלוחות, נולדו התפילות: "מכל הצער הזה נולדו ימים נוראים, ימי
תפילה מאז ולדורות". אולי לזה התכוון הרבי מקוצק כשאמר "אין
שלם מלב שבור".

באזור פניק

תנועת 'פניק' חתומה ברחמי

11:00	הרב איל יעקובוביץ - "נל עיני"
12:15	"לאוקומי שיכנתא מעפרא"
13:00	ארוחת צהריים פרווה
14:00	הרב דב זינגר סדנא בנושא דברו על לב ירושלים
15:15	הפסקה
15:30	הרב עמיר כץ חורבן ואבלות מעיני הארי
16:30	הפסקה
16:45	הרב אמיר חלפון תלמידו של הרב ישראל אביחי שערי חכמת הקבלה בדור הנאולה

18:30 הרב שמואל אליהו מנחה והתוועדות בבי"כ האר"י הספרדי

ביום ההילולא של האר"י הקדוש,
יום ראשון ה' באב, יום עיון ייחודי בצפת.

הרבנים המשתתפים

הרב עמיר כץ הרב דב זינגר הרב שמואל אליהו הרב איל יעקובוביץ הרב אמיר חלפון

מחיר השתתפות מסובסד - 200₪

לנרשמים עד י"ז בתמוז - 180₪

יום העיון מיועד לגברים

סרקו להרשמה <

לפרטים נוספים 053-2390234

תוכנית ההוראה של

מדרשת בית אל

בשיתוף מכללת אורות ישראל

מוזמנת להצטרף אלינו בשנת תשפ"ז
לגדול, לצמוח, לגלות את האור המיוחד שבך
ולעבוד את ה' בשמחה ובאהבה!!

ימי עיון
 לקראת חגים

ליווי אישי עוטף,
יחס חם ואוהב

לימוד תורה
בחבורה

התמחות במחשבת
ובתנ"ך (ימי שליטי)

הסעות
 (כהתאם למספר הנרשמות)

ארוחת צהריים

סיורים

ניתן לשלב עם אחד מהמקצועות הבאים
 לשון, מתמטיקה, לימודי א"י, תקשורת, היסטוריה, חינוך חברתי וחנ"מ

בנשיאות הרב והרבנית מלמד שליט"א ובראשות הרבנית הודיה עטיאם

לפרטים: הרבנית הודיה | 0544778882 | תפארת | 0584005708

יהושע מילר מחשבות לפרשת השבוע מתורת הבעש"ט

מסגור מחדש

בתהליך כלשהו. וברור לנו, בעיקרון, שהיא חלק מהותי מהתהליך כולו. אבל בפועל, נאמר על המלכות בזוהר ש"רגליה יורדת מוות", כלומר שבאופייה היא נראית מנותקת מהמקור שלה. מסתכלים על תמרוך בכביש, על אפרסק במכולת או על מסוק קרב בשמים ואין בהכרח הכרה בצוותים שלמים של חוקרים ואנשי מקצוע שעמלו עליהם. אליבא דאמת, אין לאותם החפצים שום דבר מעצמם, הכל הגיע מהצוותים האלה. אבל אם נסתמך רק על החושים שלנו ולא על האמת שאנחנו מכירים, העולם כולו וכל אשר בו נראה מנותק ממקור החיות שלו. אך בשונה מצוותי העבודה שעמלו על מכונית או תמרוך, ברגע שהמציאות באמת מתנתקת מה', היא מתה.

דין מתוק

פנחס ראה את ה'מ', את המלכות, טסה באוויר. הבעל שם טוב מבאר שפינחס ראה את המלכות מנותקת. ברמת הנהגת עם ישראל, בשונה מהמתאוננים, מהדיכה על הארץ ומעיומתי קורח, כאן בכלל לא הייתה תקשורת עם משה ואהרן. העם פשוט התחיל לחטוא, בהתעלמות, ובשיא החטא אף העזו פנים נגד משה והמשיכו לחטוא. זה ניתוק של המלכות, של העם, ממנהיגו. ברמת הקב"ה, עם ה', ממלכת כוהניו, פנו אליו עורף, והתעלמו מהעובדה שהם עוד היו בתוך ענני הכבוד הניסיים בזמן שהשתחוו לאלוהים אחרים. זה עוד ניתוק של המלכות מהשורש שלה. וברמת האדם הפרטי, ניתוק המלכות הוא כאשר האדם מתאמץ לפעול, ודבריו כאילו מתאדים אחרי שיוצאים מפיו. שאין שום קיום למלכות שלו. משה רבינו מצווה להרוג את הנצמדים לבעל פעור, וקורה ההפך. אין לויים שמתייצבים לידו. מבזים אותו. 'זמרי' כמו זמירה, ניתוק מהמקור. 'כזבי' כמו אכזבה או נחל כזוב, משהו שאמור להגיע, אמור לזרום מהמקור ובמקום זה יש ניתוק ומוות. פינחס רואה את המלכות מנותקת, ומבין שעליו ליחד אותה חזרה למקור. ולהסביר זה בקיצור נמרץ, כי הבין [פינחס]... והתגבר כארי... וזהו מדת הגבורה, מדת יצחק שמספרו ר"ח ואז... נעשה בחינת 'רמח' מספר אברהם שהוא חסד. וכן הוא בכל, דין רחמנא ליצלן, הוא מפני שהמלכות הוא בלא יחוד, וכשתמצא בחינת חסד בדין אזי נמתק הדין בשרשו...

פינחס לקח את ה'מ', את המלכות, ונאלץ ליצור חיבור למקור האלוקי שלה בכוח, ב'ר"ח', באופיו של יצחק הדיני, סולל הדרך שאביו התחיל, חופר הבארות בעקשנות. הכי טוב אם יש דרך לחבר את המלכות למקור שלה בגישה של חסד. למשל, להגיע להבנה אמיתית באופן הדרגתי שה' הוא השורש האמיתי של כל מה שאנחנו רואים וכל מה שקורה לנו. במצבי קיצון, כמו בזנות ועבודה זרה, פנחס מחבר את המלכות בכוח, ברמח, בהבהרה נוקשה שציוויו של ה' חייב להתמלא, כי לה' בהחלט אכפת ממה שמתרחש כאן בעולם. הוא ברא אותו וממשיך להיות מעורב בו, ויש דין ויש דיין.

את אותה פעולה של ייחוד, של חיבור בין המלכות ובין שורשה האלוקי, אפשר לעשות בכל מפגש עם מה שעובר עלינו. משהו שנראה לנו מנותק, מנוכר. דין. אם אנחנו מחברים אותו בשכלנו לשורשו האלוקי, הרי שחיברנו את המציאות הנראית לעיניים, המלכות, או ה'רעה', עם השורש האלוקי, עם ה'דוד'. זה לא משנה את המציאות, זה לא מבטל את הדין, אבל זה ממסגר אותו בהקשר השלם שלו, זה 'ממתיק' אותו.

הנה כל הצרות... פורעניות... והפחדים... המלחמות... שבעולם וכל המחשבות זרות שבאדם... נמשך מן מלכות כשאינה בייחוד עם דודה כמו ששמעתי ממורי זלה"ה... וזה ענין רומח. לייחד הויה"ה ואדני"...

בייחוד הנ"ל נמתק הדין ונעשה רחמים. לא תמיד יש לנו השפעה על המציאות החיצונית, אבל כמעט תמיד יש לנו השפעה על התפיסה הפנימית שלנו. וכאשר אנחנו מצליחים, שוב ושוב, בכל אירוע פרטי, לייחד בין מה שעניינו רואות ובין העובדה שמה שמתרחש הוא מחושב ממרום, אנחנו מייחדים בין המלכות ובין דודה. ה'צרות, פחדים, ומלחמות', לא ייעלמו כליל, אבל הם יתרחשו מבחינתנו כחלק מתוכנית אלוקית, שהכל חלק ממנו, הכל מחובר. לכן אנחנו בכל ערב ובוקר משמיעים לעצמנו שה' אחד.

שלא נתבלבל לרגע. אמנם אולי נכנסנו בפרשיות האחרונות למעין רצף של נפילות בעם ישראל - תלונות, מחאות, בכי, עימותים - וכמעט יש פרוטוקול של זעקה אל משה, תגובה של ה' ושיקום של משה, אבל המציאות של זנות ישראל עם מדין היא משהו אחר לגמרי. יש כאן התפרקות. אנדרלמוסיה. עבודה זרה. ציווי של ה' להוקיע את כל ראשי העם. משה מנסה לצוות את העם להרוג, כמו בפעם הקודמת שהייתה עבודה זרה בחטא העגל, אבל רק את הנצמדים לבעל פעור. בפועל זמרי בן סלוא יורק לו בפרצוף, וכל עדת ישראל בוכים בפתח אוהל מועד, חסרי אונים.

מה קרה כאן בשורש? ומה פינחס 'ראה' שהצליח לחלץ אותנו מהתווה?

הבעל שם טוב הקדוש מבאר את הזוהר (דף רלז), ש'דוקר' את הנקודה:

"וַיֵּרָא פִּנְחָס וַיִּקַּח רִמְחָא... מֵאֵי חֲמָא [=מה ראה? חמא מ', אַתְּ דָּא דְהוּא טַאס בְּרִיקְעָא, וְדָא הוּא סִימְנָא דְמִלְאָךְ הַמְוֵת, דְּבַעֲיָא לְאַתְבְּנָאָה [=שהאות מ' נוטה להשתלם עם] בְּאֵת נְאֻזֵי וְאֵת ת'. מַה עֲבַד פִּנְחָס... נְטִיל הַהוּא אֵת מ', וְחֲטַף לִיה, וְחִבְר לִיה בְּהַדְיָה. כִּיִּן דְחֲמָא מִלְאָךְ הַמְוֵת, דְּפִנְחָס חֲטַף לִיה לְהַהוּא מ' בְּהַדְיָה, מִיד תֵּב לְאַחֲרָא [=כשראה מלאך המות שפנחס חטף את ה'מ' וחיבר אותו, הוא שב לאחורין]... מֵאֵי טַעְמָא. בְּגִין דְכַד קָנִי בְלִבִּיה פִּנְחָס, אֲתִלְבֵּשׁ בִּיצְחָק, וְאֶסְתַּלַּק לְמַהוּי בְּחַוִּשְׁבָּנָא ר"ח [= פינחס קינא בליבו לה' והתחבר לרוחו של יצחק, ובגימטריה פינחס = יצחק = אותיות 'ר'ח']... כִּיִּן דְחֲמָא לְאֵת מ' טַאס בְּרִיקְעָא, חֲטַף לִיה, וְחִבְר לִיה בְּהַדְיָה וְאַתְעִבִיד מִיד רמ"ח, הָדָא הוּא דְכְתִיב "וַיִּקַּח רִמְחָא בְּיָדוֹ".

פינחס ראה מ' מרחפת. במקום שתזלוג לאותיות 'ו' רת' ליצור 'מוות', פינחס חטף אותה וחיבר אותה לאותיות ר"ח, הגימטריה של שמו ושל יצחק, ליצור את המילה 'רמח'. זה מה שהוא לקח. מבלי לפתוח את הנושא באופן מלא, צריך להזכיר שאותיות לשון הקודש הן אבני הבניין הרוחניות של העולם. כל אות מכילה עושר רוחני ומשמעות רבה, וחיבור בין אותיות הוא בעצם מפגש בין האיקויות הרוחניות הללו. הבעל שם טוב נותן לנו כלים לפענח את הקודים האלה, שמגלים את התרחשות העומק של האירוע:

ונבאר [את הזוהר הנ"ל] לפי קט שכלי, כי שמעתי בה מן הבעל שם טוב הקדוש: כי [פינחס] ראה והבין שמלכות הוא בלא יחוד, והבין זה מעצמו כי האדם עולם קטן, ועשה יחוד.

מה שפנחס ראה זה ה'מ' של המלכות. נסביר את העיקרון בנוגע למערכת הנהגת עם ישראל, ולאחר מכן בנוגע לאדם ('עולם קטן') ולעולם ה'מלכות' בשפת הספירות מבטאת את הזולת, מושא ההשפעה. כלומר, בעוד שמארג תשע הספירות היא הישות המשפיעה, המלכות היא השלב הסופי, התוצאה, התוצר או מי שמנגד. למשל, ביחס לקדוש ברוך הוא ושלל צבאות מלאכיו, ספירת המלכות היא המציאות שלנו, הנראית לעין.

המלכות היא הספירה האחרונה מעשרת הספירות, היא השלב הסופי

מה את/ה יודע/ת על השקעה נדל"נית בדימונה?

נעם נכסים

אמינות. מקצועיות.

העיר דימונה בתנופה כלכלית חברתית וחינוכית שלא נראתה כמוה מאז היווסדה. חברות הייטק, אנשי קבע ועוד רבים קבעו בה את מגורם.

בעיר הזדמנויות השקעה רבות עם אחוזי תשואה מהגבוהים ביותר.

במשרדנו מגוון דירות, בתים, קרקעות, מבנים מסחריים והזדמנויות השקעה מיוחדות.

התקשרו ותופתעו: 052-4538062

הכנס למורשת הרב יוסף קאפח זצ"ל

הרב עוז יעקב קאפח יצ"ו

חידושים ודיוקים בתורתו של סבא זצ"ל

הרב רביד הלל יצ"ו

תקנת נר של שבת במשנתו של מארי יוסף קאפח

פרופ' אליעזר שלוסברג יצ"ו

פרופ' אמריטוס, המחלקה לערבית באוניברסיטת בר-אילן
השלמת מפעלו של הרב קאפח ע"ה
לההדרת פירושו של ר' אברהם בן שלמה התימני
על נביאים ראשונים ואחרונים ועל ההפטירות

הרה"ג רצון ערוסי שליט"א

יו"ר מכון משה וארגון הליכות עם ישראל
מפניניו היקרות של מו"ר מהר"ק זצ"ל

הכנס יתקיים

ביום ראשון

כ' תמוז תשפ"ו

(5 ביולי 2026)

בין השעות

17:00-20:30

בבית הכנסת ישורון

רח' המלך ג'ורג' 44

ירושלים

הציבור מוזמן, הכניסה חופשית

חניה בתשלום בחניון בית אבי חי

תפילת ערבית

לא מאהבת טראמפ אלא משנאת איראן

הרב משה שילת

איך הגענו לכאן? מה עובר על טראמפ?
ומה אנחנו צריכים לעשות עכשיו?

מעל מגבלות ההיגיון, כשהברכה העיקרית היא הגאולה האמיתית והשלימה שתבוא "בהיסח הדעת", כלשון חז"ל, ובחסידות מפרשים: למעלה מהדעת, מעל כל מה שאנחנו יכולים להבין בשכלנו האנושי, ומעל כל מה שניתן להשיג בדרך הטבע.

השנאה שתביא את הישועה

בשנה האחרונה אנחנו חלק ממופע ענק של טראמפ-איראן. לכולי עלמא טראמפ אינו שונא ישראל. הוא עסוק בחישובים אסטרטגיים כמה אנחנו יכולים להועיל לו וכמה להזיק. מובן שבחישובים שלו הוא גם טועה, לצערנו, אבל אי אפשר לומר שיש כאן שנאה. לכל היותר, מצבו ביחס אלינו גרוע כמו מצבו של בלק.

בלעם, לעומת זאת, אלו המן הרשע וצאצאיו האיראנים יימח שמם, שהקללות שלהם כלפינו הן שורשיות, הן עמוקות. אבל דווקא השנאה התהומית שלהם כלפינו היא שתביא לנו את הישועה.

לא טראמפ יביא את הישועה, אלא העומק של שנאת המן ואיראן אלינו. ככל שהשנאה שלהם כלפינו הולכת ומתעצמת, מעמיקה ומשתרשת – מה שמכונה בחסידות "למעלה מטעם ודעת" – כך במקביל בצד החיובי הולכת ברכת ה' עלינו ומתעצמת, עד שתביא לנו את הגאולה השלמה.

קרוב היום בו יתקיים "וְנִגְלָה כְבוֹד ה' וְרָאוּ כָל בְּשָׂר יִחְדָּו כִּי פִי ה' דִּבֶּר". כל שונאינו ייעלמו וייכרתו, ויישארו בסביבה של הכדור הזה רק אוהבי ישראל, כולל טראמפ וחבורתו שבעזרת ה' מיד כשיתגלה כבוד ה' הוא יתפוס את עצמו ויעבור על מלא לצידם של היהודים שמעולם לא שנה, גם לא בימים אלו.

שינוי מהותי – מהקב"ה עצמו

כזכור, בליל שביעי של פסח, בזמן קריעת ים סוף, פקע האולטימטום שטראמפ קצב לאיראנים. כולנו היינו בטוחים שהנה זה בא. המלחמה לה' בעמלק שהתחילה בשבת זכור עומדת להגיע לשלמות שלה כשהמצרים יטבעו בים – וכך גם האיראנים שימצאו את עצמם מוקפים ים של אש ותימרות עשן.

לתדהמתנו, לפנות בוקר טראמפ עשה פליק-פלאק לא מובן, ואנחנו מצאנו את עצמנו ממשוכים כש"אכתי עבדי אחשוורוש אנן" (מגילה יד, א)... איפה קריעת ים סוף? איפה מה שציפינו?

הייתה לי תחושה באותו בוקר שאמרה:

בפרשתנו קורא בלק מלך מואב לבלעם לקלל את ישראל. מעניין שיש שינוי בלשוונות הכתובים בין מה שבלק מבקש מבלעם לצורה בה בלעם מציג את הדברים מול הקדוש ברוך הוא, כאשר לפי רש"י הביטויים של בלעם מלמדים על שנאה תהומית שהוא רוחש לעם ישראל עוד יותר מאשר בלק.

בלק – מסביר הרבי מלובביץ' זי"ע (אוצר לקוטי שיחות, בלק א') – רק חושש מבני ישראל שעלולים להילחם בו. הוא מפחד על עצמו. לעומתו, בלעם פשוט שונא אותם.

בלק היה קצת מבולבל. אם הוא היה חוקר את המצב אצל האויב ואוסף מודיעין, הוא היה מתוודע לכך שעם ישראל כלל לא יכול לגעת בו לרעה בגלל ציווי ה' "אל תצר את מואב", ובאמת עם ישראל סבב את ארצו ועקף אותו. אבל הוא לא ידע ולא ברק, ולכן אחרי המכות שחטפו סיחון ועוג הוא חשש שהנהיגה אנחנו מגיעים גם אליו.

אבל רגע, הרי בלעם היה נביא, בשונה מבלק, והוא בוודאי ידע שבני ישראל מצוים שלא לפגוע במואב, ומשכך אין לבלק שום סיבה לפחד מהם. למה, אם כן, הוא לא סיפק את המידע הקריטי הזה לבלק?

התשובה פשוטה: בלעם רצה לנצל את ההזדמנות. הנה, עכשיו סוף סוף הוא יכול לקלל את ישראל, שנוא נפשו – לא בגלל הדברים שבלק חושש מהם, אלא הוא משתמש בבלק ככלי לפגוע בישראל באמצעות קללות נוראות.

אבל, כפי שכולנו יודעים, הקללות שלו התהפכו לברכות, ודווקא לברכות עמוקות מאוד. "וְלֹא אָבָה ה' אֱלֹהֵיךָ לְשִׁמֵּעַ אֶל בְּלַעַם, וַיִּהְיֶה ה' אֱלֹהֵיךָ לְךָ אֶת הַקְּלָלָה לְבִרְכָה – כִּי אָהַבְךָ ה' אֱלֹהֵיךָ".

חז"ל אומרים שהברכות היו מעין הקללות. ככל שהקללות היו עמוקות ושורשיות יותר, גם הברכות הפכו להיות עמוקות יותר, וזאת מצד אהבת ה' העמוקה אלינו – כנגד השנאה המהותית של בלעם. לכן דווקא אצל בלעם אנו מוצאים את הנבואה על ביאת המשיח ועל העתיד המזהיר הצפוי לעם ישראל, כשכל העולם יהפוך לדעת את ה' וכל שונאינו ייכרתו לגמרי.

למה? כי כשם שהשנאה שלו לישראל הייתה נטולת היגיון – כך הברכות הנבואיות שלו מבטאות את גודל אהבת ה' לישראל שהיא

כמה טוב שלא טראמפ מביא לנו את הגאולה ואת קריעת ים סוף. כמה טוב שהיא לא תלויה בבחמות שלו, ושלא שמנו עליו את מבטחנו.

התחושה שחוויתי בשביעי של פסח הלכה והעמיקה בי שבעתיים בימים האחרונים כשכבר כולם מבינים שהישועה לא תלויה בטראמפ. כן, הוא עשה דברים טובים למען עם ישראל, ותודה רבה לו – אבל לא ממנו תבוא הישועה. גם כשעשה טוב עבורנו ועמד לצידנו במלחמה מול אויבינו המרים – לא ממנו הייתה הישועה. לכל היותר הוא הושיט עזרה ואפילו הצלה, אבל לא משהו שיש בו שינוי מהותי.

השינוי המהותי זו הגאולה השלמה התלויה בהתגלותו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, ולא דרך שום אמצעי בטבע. "וְהָיָה שְׁאֵרֵי יַעֲקֹב בְּקֶרֶב עַמִּים רַבִּים", נאמר בהפטרת פרשתנו (מיכה ה, ו), "כִּטְל מֵאֵת ה' פְּרִיבִים עָלַי עֲשֵׂב, אֲשֶׁר לֹא יִקְנֶה לְאִישׁ וְלֹא יִיחַל לְבָנֵי אָדָם". בגאולה השלמה יהיה ברור לכולם שאין לדרכי הטבע חשיבות משל עצמן. אבל כבר עכשיו אנחנו צריכים להתכונן לחשיבה משוחררת שכוז, שמנוטרלת מהישענות על גורמים כאלה ואחרים ומתמקדת בביטחון בקדוש ברוך הוא עצמו (אוצר לקוטי שיחות, בלק ד').

ביאת משיח צדקנו היא נס מכונן, תהליך שבמקורו הוא לגמרי מעל הטבע – והוא מגיע לתוככי העולם הזה. הגאולה לא תבוא מתוך הטבע; העולם יהיה מוכן לגאולה, ואז הקדוש ברוך הוא יביא אותה בדרך שלמעלה מהטבע שתתלבש בטבע.

זה הרעיון הגלום בכך שבית המקדש יבוא ויתגלה משמיים, כנאמר בראשונים ובוהר הקדוש. זה פשר העובדה שהמשיח הוא דמות פלאית הבאה להושיע את עם ישראל – אמנם כמלך בשר ודם, אבל כמייצג מהות שלמעלה מהטבע לגמרי, הבאה ומתלבשת בטבע.

בחסדי ה', מזה קרוב לשלוש שנים צה"ל כותש את אויבינו מהאוויר, על הקרקע ובתת-הקרקע. רוח הלחימה השוררת בשורות החיילים היא הגבוהה ביותר שידענו בעשרות השנים האחרונות, והיא נובעת מההכרה בהיתנו מי שאנחנו. גם העם שבעורף ובגבולות מגלה חוסן בלתי רגיל, כזה הנובע ממצמקי הנשמה ששום דבר לא יכול עליה.

מתוך כך, העם חותר להכרעה, לניצחון ולהכרה בזכותנו כגוי קדוש היושב בארץ הקודש הפועל ומצפה לגאולתו השלמה על ידי מלכות ה' השלמה. לא מתוך דרכי הטבע כשלעצמן תצמח אפוא הישועה, לא מתוך טראמפ כזה או אחר, אלא דווקא מתוך שנאת איראן וגרורותיה אלינו – אז "ויהפוך ה' אלוך לך את הקללה לברכה, כי אהבך ה' אלוך".

שנזכה אפוא לנבואות שמופיעות בפרשה שלנו, וכדברי הרמב"ם (הלכות מלכים פרק יא):

ושם נבא בשני המשיחים: במשיח הראשון שהוא דוד שהושיע את ישראל מיד צריהם, ובמשיח האחרון שיעמוד מבניו, שמושיע את ישראל מיד בני עשו.

ושם הוא אומר:

"אראנו ולא עתה" – זה דוד;

"אשורנו ולא קרוב" – זה מלך המשיח.

"דרך כוכב מיעקב" – זה דוד;

"וקם שבט מישראל" – זה מלך המשיח.

"ומחץ פאתי מואב" – זה דוד, וכן הוא אומר:

"ויך את מואב וימדדם בחבל";

"וקרקר כל בני שת" – זה המלך המשיח, שנאמר

בו: "ומשלו מים עד ים".

"והיה אדום ירשה" – לדוד, שנאמר: "ותהי

אדום לדוד לעבדים";

"והיה ירשה שער איביו" – זה המלך המשיח,

שנאמר: "ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את

הר עשו".

אמן, וכן יהי רצון.

התורה

לימוד בית מדרשי בשילוב תואר ראשון בהוראה וחינוך

הצטרפי לתוכנית שתאפשר לך
להנחיל את התורה לדורות הבאים

לימודי תואר ראשון בהוראה
בשילוב לימודים בבית המדרש מגדל עץ

תושב"ע • מחשבת ישראל • תנ"ך

קצב הלימוד הוא דינמי
ונקבע באופן אישי
לכל תלמידה

ניתן להתחיל
ללימוד קורסים מקוונים
כבר בשנה הראשונה

המרת
שיעורים מתאימים
לני"א אקדמיות

אפשרות לבחירת החוג בלימודי התואר

לפרטים וקביעת ראיון קבלה: 077-9915242

המשימה:
לפצח

**לגברים
את הלב**

בני אדם אין דעותיהם שוות, אבל רגשותיהם שווים וטווד איך < איך אפשר להטביר לפרופסור חילוני מסרים חסידיים מ'ליקוטי דיבורים'? < מה עושים בהתוועדות פלייבן ומה יקרה לשחקן שלא יהיה ב-100 אחוז הקשבה? < חברי אנסמבל 'התנעים', קבוצת פלייבן ייחודית, מציעים כלים משולבים לחופע טיפולי ששולח את המשתתפים הביתה לחשוב על הסיפור שלהם

אוריה ג'ורדי

וכשיודעים מה לא, אפשר להתחיל לחפור ולעבד עד שמוצאים מה כן. "במופע הפלייבן אנחנו לא מחפשים לייעץ או להפעיל את הקהל. אנחנו מחפשים את הלב של האנשים. להתחבר אחד לשני באמצעות הסיפור והמשחק, הקול והתנועה. הצד השווה שבין כולם הוא שהרגש פעיל בין כל המשתתפים, השחקנים והצופים, וזה הקסם של המופע הזה".

דיברת על הלב של האנשים. איך באמת אתם עושים את הדרך אל הקהל שלכם שהוא גברי?

"באמת אחד האתגרים שלנו במופע הוא להצליח לכוון לקהל היעד שלנו - גברים בכלל, וגברים דתיים או חרדים בפרט. אלו אוכלוסיות שברובן לא למדו לימודי תיאטרון ומשחק, והפער בינינו - כשחקנים שחלקם לא דתיים לבינים - הוא גדול. יחד עם זאת, בכוח המשחק אנחנו מצליחים לגשר על הפער הזה ואף יותר מכך - להוציא מכל אחד מהצדדים את אותו הרגש. העולם הגברי הוא לרוב עולם של שכל ורציונל ופחות חיבור לרגש וללב, והפלייבן מצליח בקלות יותר להנכיח את המקום של הלב.

"לפני תקופה היינו בהופעה בה אחד המשתתפים הביא סיפור אישי מלא בכאב, ומצאתי איך המקום שלי כאדם חילוני שרחוק ממנו מצליח להתחבר אליו, גם אם הפרטים עצמם שונים. ממש יכולתי לדבר את הכאב שלי על הבמה", משתף גלעד בכנות.

"במופע הזה אתה לא מגיע לראות את הגיבור הראשי. אתה כאן בשביל לשמוע את הסיפור של עצמך", כך שיתף אותי אחד המשתתפים במופע של אנסמבל 'התנעים' - קבוצת פלייבן ייחודית במינה, המשלבת טיפול והקשבה, פסיכודרמה ותיאטרון, ניגון של הנפש וחיבור ללב. במציאות של היום בה כולם מדברים כל הזמן, תיאטרון הפלייבן מציג משהו שונה: להקשיב. להקשיב לעצמך, למי שיושב לידך, ולא בהכרח לכוכבי הערב שנמצאים על הבמה. הקהל הוא המחזאי והחיים עצמם הם הבמה. אם טרם השתתפתם במופע פלייבן, אתם מוזמנים לחפש ברשת ולמצוא מגוון סגנונות והרכבים שמבצעים אותו. הייחודיות שלו היא שהוא מאולתר על הבמה, תוך כדי השיח של השחקנים עם הקהל הרחב. ברגע שהמשתתף הראשון פותח צוהר לחייו, הסיפור שלו מתעורר לתחייה על הבמה בצורה אמנותית, מסעירה ומרגשת.

דמיינו שאתם מתיישבים בכיסא, מתרווחים להנאתכם ולפתע קולטים שההופעה מדברת בעצם עליכם! אין גיבור ראשי אחד שסביבו סובבת העלילה, אלא כל אחד ואחת מהמשתתפים הוא הגיבור התורן. השחקנים והמוזיקאים שעל הבמה מאתרים - בכישרון טבעי ובמקצועיות הנרכשת בתרגול ומאמץ רב - ומשקפים לקהל בחזרה את הסיפור בדרך תיאטרלית המעמיקה ומחדדת את פרטיו והופכת אותו לסיפור שכולם מרגישים שותפים בו.

הדרך אל הלב

כדי להבין קצת על מה מדובר ומה הייחודיות של הרכב 'התנעים', אנחנו יושבים לשיחה עם השחקנים ששחקנים אותנו, כל אחד בדרכו, אל סודותיו של הפלייבן.

מה אתם ששחקנים מחפשים לשמוע מהקהל?

"כשחקן וכמנחה קבוצות, אני קודם כל מחפש את הרגש", פותח את השיחה חבר ההרכב גלעד פרידמן. "שכל ודעות זה דבר מאוד פרטני, אבל הרגש הוא אוניברסלי. תסכול, התלהבות, כאב ושמחה - אלו רגשות זהים אצל אנשים שונים. כאשר שני אנשים מספרים סיפורים שונים - המלל יהיה שונה, אבל הרגש זהה. אני כמקשיב, יכול להתחבר לסיפור גם אם אני לא מכיר את המספר או שהוא מגיע מעולם רחוק ממני.

"אנחנו בונים תבניות שעוזרות לנו לזקק את הסיפור. שחקן שמגלם דמות מסוימת, צריך למצוא את הדמות בתוכו ואז לספר את הסיפור. אמנם הסיפור הוא לא שלי, אבל כשאני שומע סיפור מהקהל ולובש את חליפת השחקן, אני מביא את הסיפור שלי בעצמי אל הבמה, ואז זה נהיה הרבה יותר אותנטי ומחובר".

הפעולה הזו נקראת 'שיקוף'. השחקן שומע את הסיפור האישי מהמרואיין, ומשחק אותו חזרה על הבמה בדרכו הוא. "לפעמים אני קולע לתחושה או לרגש שהופעל אצל המספר ולפעמים לא", אומר גלעד, "אבל גם כשהמרואיין לא מתחבר לזווית בה סיפרתי את הסיפור, הוא לפחות יודע מה לא.

לא לסיפורי צדיקים

"את תיאטרון הפלייבן הכרתי במהלך אחד הקורסים בלימודי פסיכודרמה, בתואר השני שלי במכללת מבחר, השלוחה החרדית של אוניברסיטת חיפה", משתף אותנו חבר ההרכב מנדי אייזנברג. "גדלתי במגדל העמק, ובשנות בגרותי עסקתי בפעילות עם נוער בישראל וגם בחו"ל. תמיד הרגשתי חוסר בכלים ובגישות כיצד לגשת לנפש של הנוער, ואז כשפגשתי בדרך הטיפול של תיאטרון הפלייבן, משהו נפתח בי. מאותו היום שהשתתפתי באירוע כזה בפעם הראשונה הרגשתי שיצאתי בתנועה חדשה אל החיים.

"את השיטה ייסד ג'ונתן פוקס לפני כמה עשרות שנים, והיא קיימת בארץ בהרכבים שונים. התיאטרון הוא סוג של נגזרת מתוך עולמות הדרמה והפסיכולוגיה, וניתן להגדיר אותו כ'סמי-טיפול'.

"על פסיכודרמה נהוג לומר שהיא כמו ניתוח ללא הרדמה - הגיבור חווה את הסיטואציה הרגשית והיא קמה וחיה לנגד עיניו, ואילו דרמה תרפיה משולה לניתוח עם הרדמה - הגיבור עושה את הדרמה של חייו דרך חוויות של דמויות אחרות, באמצעות סצנה של גיבורים מושאלים.

**בו אנחנו יושבים יחד סביב שולחן התוועדות
בגובה הקהל, פותחים בניגון ומחכים שאחד
השומעים ישתף בסיפור שלו. כשנמצא
המתנדב והוא מסיים את סיפורו אנחנו עולים
לבמה ומבצעים את השיקוף כשחקנים**

שהוא עצמו מאולתר בהתאם לסיפור ששמע רגע קודם לכן, ואם זה לא מספיק - מאחור עומד שחקן נוסף מההרכב שמבצע קולות רקע שמתאימים לרגע... כך נוצרת הרמוניה מיוחדת - מאולתרת על אתר בהתאם לסיפור - של קול ותנועה של אנשים שונים המתפקדים יחד על אותה במה. לכן אנחנו נקראים 'התנעים' - מלשון תנועה. המלל והמשחק מקבלים מעטפת שונה לגמרי כאשר יש תנועה ותזווה על הבמה".

בהתוועדות פלייבק כבר הייתם?

חלק מהתהליך שעבר האנסמבל עם הקהל הגברי-חרדי גרם לו לנסות ולבצע דבר ייחודי נוסף - לחשוף את המשתתפים להתוועדות אמיתית, כזו שאתה לא יושב כאורח בה או צופה מן הצד אלא משתתף פעיל. "בשנים האחרונות", אומר אייזנברג, "המושג התוועדות פרץ החוצה והגיע לתודעה של רבבות אנשים. בד בבד, כדרכם של דברים מהסוג הזה, הוא גם התעוות מעט. כיום אפשר לכנות התוועדות גם כשהמרצה עומד על במה גדולה, והקהל הרחב שנמצא מרוחק ממנו שומע ממנו סיפורים או וורטים יפים, אבל לא בהכרח מביא את עצמו - את הרגש ואת הנפש אל תוך ההתוועדות.

"מסופר על אחד החסידים הנכבדים, שיום אחד הגיע לאירוע מסוים והחליט לשבת בקהל במקום בשולחן הראשי שהוכן לו. לשאלת המסובים הוא הסביר זאת בכך שאם אתה לא משנה לעיתים את נקודת המבט שלך, אתה תתקעה, תאבד את החדות ואת המיקוד. אתה תראה הכל מרחוק ובמנותק. כך גם בצד ההפוך: אם אתה כל הזמן רק שומע - מה שנקרא בשפת החסידות 'מקבל', אבל אף פעם לא נותן - 'משפיע', אתה גם לא לוקח אחריות ולא מטפל בדברים העמוקים שנמצאים בך ודורשים את שלהם.

"מהסיבה הזו יצרנו בהרכב קונספט מיוחד אנחנו יושבים יחד סביב שולחן התוועדות בגובה הקהל, פותחים בניגון ומחכים שאחד השומעים ישתף בסיפור שלו. כשנמצא המתנדב והוא מסיים את סיפורו אנחנו עולים לבמה ומבצעים את השיקוף כשחקנים, כמו מופע רגיל, ובסיום השיקוף יורדים מהבמה, חוזרים לשולחן, אומרים 'לחיים' ומנגנים עוד ניגון עד המשתתף הבא שמתעורר ומשתף בסיפור.

"לפני תקופה ערכנו התוועדות כזו אצל חברנו להרכב, משה. אחד המשתתפים היה יהודי מבוגר מברית המועצות שלפתע קם והתחיל לספר סיפור מסירות נפש של ממש, כיצד נמלט מידי הקג"ב ואיך הצליח לשמור על יהדותו מאחורי מסך הברזל. זו הייתה הפעם הראשונה שהוא סיפר את סיפור ההצלה האישי שלו! הוא כתב לי בסיום הערב כי זו הייתה ההתוועדות המרגשת ביותר שהייתה לו בחייו. אף פעם הוא לא יצא לאור. תמיד היה משתתף ומקשיב לכל הדוברים, אבל מעולם לא סיפר את סיפורו שלו... ואיך נראה מופע שלכם

זה יכול להתרחש בין אדון לעבד או מפקד וחיל וכיוצא בזה. "בתיאטרון פלייבק, לעומת זאת, הגיבור מספר את סיפורו, ואז הוא רואה אותו כמשקיף מן הצד, כשהשיקוף הוא חופשי. בפסיכודרמה, דמויות האגו מסייע' וה'סייד קיק' - הדמויות המשניות לגיבור הראשי - משחקות את התפקיד שהגיבור המספר נותן להם ולא משנות אותו. הן מצוות לשמור על הטקסטים של המקור ולהיות נאמנים לו. בשונה מכך, בפלייבק השחקנים שומעים את הסיפור, אבל משקפים אותו על הבמה בצורה משלהם. השחקנים יאמרו את הסיפור במילים שהמרואיין לא אמר. ומה שיפה בזה הוא שכל הקהל עובד. מהרגע שהמתנדב הראשון עומד ומשתף, כל אחד מהשומעים הופך לחלק מהסיפור. אתה הולך הביתה אחרי המופע וחושב מה סיפר המרואיין ואיך השחקנים הציגו את זה. זה גורם גם לך לחשוב על הסיפורים שלך ואיך לספר אותם...

"כמו שאמר גלעד, אנחנו הרכב שמורכב כולו משחקנים גברים, ואנחנו פונים בעיקר לקהל גברי. אצל גברים ככלל, וחרדים בפרט, יש מחסום גדול יותר בחיבור של הרגש, ואת זה אנחנו רוצים לפצח. לפעמים אנחנו פוגשים אנשים שקמים ומספרים סיפורים שלא קשורים אליהם אישית. במגזר הדתי זה יכול להיות אפילו סיפורי צדיקים ומעשיות... אנחנו לא נותנים למרואינים לברוח למקום הקל של סיפורים על אחרים. איפה אתה? אותך אנחנו מחפשים!

"במשך הזמן החלטנו להביא ייחודיות נוספת אל תוך ההרכב שלנו", ממשיך מגדי ומספר, "זוהי השיתוף של גוף ותנועה תוך כדי המשחק. אנחנו לא מתמקדים רק במלל ובסיפור, אלא גם בתזווה. באחת התבניות שלנו, לאחר שמרואיין שיתף בסיפור שלו, עולה אחד השחקנים לשקף את הדברים בדיבור, אבל לאותו שחקן אסור להזיז את ידיו ורגליו אלא רק לדבר. שני שחקנים נוספים נעמדים מאחוריו ומתחילים לאלתר תנועות המתאימות למונולוג של השחקן,

אנחנו פוגשים אנשים שקמים ומספרים סיפורים שלא קשורים אליהם אישית. במגזר הדתי זה יכול להיות אפילו סיפורי צדיקים ומעשיות... אנחנו לא נותנים למרואינים לברוח למקום הקל של סיפורים על אחרים. איפה אתה? אותך אנחנו מחפשים!

בפני קהל לא דתי?

"בשנתיים האחרונים פיתחנו תבנית חדשה: אנחנו פותחים את המופע למגזר הכללי עם סיפור חסידי או ניגון חסידי או שניהם. לעיתים זה סיפור שחשבנו עליו קודם, ולעיתים זה משהו שיוצא ספונטנית בהתאם לקהל. ואז אנחנו רוצים לראות איך הקהל מגיב ומתעורר לזה ואיזה נקודות פנימיות זה מציף בו.

"היינו פעם בהופעה מול קהל לא דתי. סיפרנו סיפור על אחד מגדולי הצדיקים באירופה, ובתוך כך נעמדה אחת המשתתפות והחלה לספר על הסגולה של רבי ישעיה מקרעסטיער נגד עכברים ומזיקים. משם האירוע התגלגל ומשתתף אחר קם וסיפר סיפור אישי הקשור לעכברים.... בסופו של דבר, סיפור חסידי אחד הצליח לסחוף קהל שלם לשיחה עמוקה וארוכה.

"אני מרגיש בזה סוג של שליחות - לחבר את העולם החסידי-שכלתני לעולם הרגשי-טיפולי. אנחנו עושים חיבור בין החב"ד - השכל והראש, לבין החג"ת - המידות שבלב, ומשם לעולם המעשה. אנחנו לא רק מנסים לעורר את הלב אלא לגרום לאדם שכאשר הוא חוזר מההתעוררות הוא ינוע לפעולה חיובית".

המשחק שבה מחזירן למוטב

"אני אספר על הצד שלי בהרכב, כחרדי חסיד חב"ד שחזר בתשובה", משתף משה שפרלינג. "בתור סטודנט באוניברסיטה הייתי ממש פעיל בעולמות המשחק והתיאטרון. הייתי מסתובב תמיד בחדרי החזרות, לומד ומשנן ומנסה להתחבר לעולם המשחק. אני זוכר את המעבר החד כשהגעתי לישיבה - כאילו נפלתי לפלנטה חדשה. פתאום מעולם דינמי של דרמה ומשחק, אתה יושב 12 שעות ברצף מול ספר, לומד בצורה מונוטונית וללא דרמות מיותרות... הרגשתי שחסר לי כל הקטע של החיבור הרגשי, עד שמצאתי את 'ליקוטי דיבורים' - סט ספרים משיחות הרבי הריי"צ - רבי יוסף יצחק שניאורסון, השישי בשושלת חב"ד, המלאים סיפורים וחזיונים.

"החלטתי לקחת את הכישרון שלי ולהתחיל לעבד את הטקסטים

של הריי"צ לדרמה ומשחק באמצעות הכלים שלמדתי בעצמי. זמן מה לאחר מכן חזרתי לאוניברסיטה, והצגתי את מה שכתבתי לפרופסור שהיה רחוק מאוד מהיהדות ומעולם החסידות. כשהוא קרא את הטקסטים שלי, שהיו מבוססים על כתביו של הריי"צ, הוא התפעל מאוד. כשראיתי שהוא בעניין שיתפתי אותו בקטעים נוספים מהמקור - הפעם ללא עיבוד ותוספת משחק, אבל אז הוא מיד נכנס למגננה שעברה להתקפה בענייני דת ואמונה...

"באותו רגע הבנתי שאני - ובעצם כל אחד מאיתנו - צריך לפעול עם השני באמצעות הכוחות המיוחדים שיש לנו. ברגע שניצלתי את כישרון המשחק שלי, הצלחתי להעביר מסר יהודי וחסידי גם לאדם שנראה רחוק מאוד. לא העברתי את

הרעיון השכלי כשלעצמו, אלא העברתי את החוויה והרגש שבו. כך, גם אם הוא לא מסכים עם הרעיון, הוא נהנה מעצם החוויה, ואני סמוך ובטוח שזה ישפיע עליו אחר כך לחשוב על הדברים ולעבד אותם בעצמו. זה חיזק את התוכנה שלי שאני רוצה להפוך את הרעיונות העמוקים שאני לומד בתורה ובחסידות - לחוויה".

לאלתר לחיים טובים

שאלת השאלות: איך אפשר לאלתר במשך ערב שלם מול אנשים שאתם לא מכירים ועל חומרים שאף פעם לא נחשפתם אליהם?

משה משתף אותנו במה שעומד מאחורי יכולת האלתור המהירה של חברי ההרכב. "החיבור של

קניתם חבילת מוצרי חשמל? תפתחו שולחן!

פינת אוכל יוקרתית בשווי 3,200 ₪ במתנה!

<h3>חבילת בית</h3> <p>מקרר סאטור 528 ליטר, דגם SVR570*, גירוסטה</p> <p>תנור דו תאי משולב גז Meister MC2040</p> <p>מכונת כביסה 7 ק"ג בלומברג עם פנאל בעברית BB7107</p> <p>רק 6,090 ₪</p>	<h3>חבילת התחלה</h3> <p>מקרר TCL אלקטרה 528 ליטר, דגם P687T*</p> <p>תנור עומד משולב כיריים STARK 60 ס"מ גירוסטה</p> <p>מכונת כביסה 8 ק"ג סאטור כוללת תוכנית קיטור SWM837</p> <p>רק 5,790 ₪</p>
<h3>חבילת הדגל</h3> <p>מקרר 4 דלתות שארפ 472 ליטר טכנולוגיות קרור מתקדמות דגם SJ8420</p> <p>תנור דו-תאי משולב גז בלומברג באישור ב"ד" התעדה התחרוית</p> <p>מכונת כביסה 8 ק"ג זנוסי עם תוכנית להפתחת קמטים</p> <p>רק 7,650 ₪</p>	<h3>חבילת משפחה</h3> <p>מקרר 4 דלתות האיר זכוכית שחורה, 547 ליטר דגם HRF5500*</p> <p>תנור בני SOL עם מסילה טלסקופית 72 ליטר דגם HO-605</p> <p>כיריים 4 להבות זכוכית אלגנטי מכונת כביסה 7 ק"ג מסונג 1400 ס"ד</p> <p>רק 6,990 ₪</p>

פינת אוכל בשווי 3,200 ₪ במתנה!

שולחן מלבני למטבח בציפוי פורמייקה, 140 ס"מ נפתח כפול ל-180 ס"מ + 4 כיסאות מרופדים בגימור דמוי עור.

פאר הרהיטים

או

חבילת נדוניה משתלמת מתנה בשווי 4,000 ₪

מארז כלי מטבח נעמן עם פתק החלפה בשווי 1500 ₪ + מארז טקסטיל וודיגו עם פתק החלפה בשווי 1,100 ₪ + מגוון קיטור ספאל + מיקסור סאטור יוקרתי 1300W

מוקד הזמנות ארצי: *2751 www.kerenby.co.il רשת מוצרי החשמל הזולה ביותר במגזר החרדי עפ"י סקר אומניבוס אסקריא 2026

סניף ראשי ב"ב רבי עקיבא 29	יחשלים מלכי ישראל 53 גאלה, נהייה במקום	ביתר עילית החוזה מלובלין 35	בית שמש נחל יצנים 8 (מתחת יש חסד)	אשדוד הורקנס 5 (קניסט חו"ש)	חיפה ברכת משה 29	נתיבות יוסף סמלון 10 (קרית טריד)	מודיעין עילית רבי טרפון 25	מבית הרן בני ישיבת
----------------------------	--	-----------------------------	-----------------------------------	-----------------------------	------------------	----------------------------------	----------------------------	--------------------

התמונות להמחשה בלבד. ס.ל.ח. בכפוף לתקנון. המבצע בתוקף עד י"ב באב 26.07.26. מימוש המתנה ברשת "פאר הרהיטים" רח" רבי עקיבא 29 ב"ב 050-2340304 על פי תקנון המבצע. תוספת התקן שבת מהדרין 400 - גדלי המקררים ברוטו לפי פרסומי יצרן "שיוי המתנה בנעמן וורדיגו ממחיר המחירון. הובלת המתנה בתשלום בכפוף לתקנון.

את מה שעבר לי בראש...".

לשקף את הטראומה

מאז ה-7 לאוקטובר קיבלה המשמעות של טיפול ברמה נופך נוסף. כיום מסתובבים בינינו פצועים ומתמודדי נפש רבים מאירועי השנים האחרונות. יש גם שיחמירו ויאמרו כי כולנו סוחכים איזושהי טראומה מאותו יום נורא.

אתם מטפלים גם בטרואומה? מה צריך לדעת וממה יש להיזהר בטיפול שכזה?

"כיום ברור שללכת לטיפול כדי לעבד את הדברים שעברנו כאן זהו דבר חיובי, וטיפול באמצעות תיאטרון פלייבק יכול להיות דרך טובה לכך", אומר אייזנברג. "אבל אנחנו כמטפלים שמשקפים את הסיפור לקהל צריכים מאוד להיזהר. אף פעם אי אפשר לדעת איזה משפט או סיפור או אפילו קול יפעילו טריגר אצל אדם טראומטי. אנחנו מאוד זהירים הן בסיפורים שהקהל מספר ובעיקר בדרך בה אנו משקפים זאת בחזרה. בשונה מתיאטרון רגיל בו אנחנו ננסה להקציץ ולחדד, כאן נעשה זאת בזהירות יתרה כדי שלא לגרום לאנשים טלטלה גדולה מדי.

"בכמה אירועים שהיינו מול קהל שמתמודד עם נושאים כאלה ואחרים, קיבלנו תגובות מאוד חיוביות ומעודדות על

כך שהמופע דווקא עזר להם לשחרר את הטראומה. בטבע יש מושג שנקרא 'פריקה'. אצל בעלי החיים זו תופעה מוכרת, שלאחר שהגוף עובר חוויה מטלטלת הוא יכול לרעוד במשך זמן רב עד שהוא מצליח לפרוק ולהוציא את הטראומה הזו החוצה. היה לנו מטופל כזה במופע שלאחר מכן קיבלנו פידבק מהמטפל שלו שהאירוע ממש גרם לו לטלטלה פיזית ונפשית, ממש כמו פריקה של הטראומה. תקופה ארוכה קודם לכן הוא לא הצליח להשתחרר ממה שחווה, ודווקא לאחר מופע הפלייבק הגוף שלו הצליח לשחרר את זה החוצה...".

המוזיקאי המבקר

את ההופעה של תיאטרון הפלייבק מלווה חבר ההרכב מיכאל מילמן כמוזיקאי.

מה תפקידו של המוזיקאי במופע פלייבק?

"תראה, אני לא מבין איך הם עושים את מה שהם עושים - אבל גם הם לא תמיד מבינים איך אני עושה את ה'שואו שלי', אומר מיכאל. "אני נותן את הפסקול לאירוע, אלתור אינטואיטיבי של מה שקורה על הבמה. זה יכול להתבטא כמוזיקת רקע או כהפסקה מוזיקלית שבה אני פורץ בשיר שמחבר את הקהל למה שקרה עכשיו על הבמה. "כמוזיקאי, אני גם סוג של במאי. אני יכול לקבוע את האווירה

ברגע שניצלתי את כישרון המשחק שלי הצלחתי להטביר מסר יהודי וחסידי גם לאדם שנראה דחוק מאוד. לא הטברתי את הדעיין השכלי כשלטצמו, אלא הטברתי את החוויה והרגש שבו

השחקנים יחד על הבמה זה אחד הדברים הכי קריטיים. אמנם זה גם חלק מהכישרון שלנו, אבל מדובר בהמון המון שעות של היכרות, שיח משותף ואימונים. אני הגעתי להרכב אחרי הרבה שנים בלימודי משחק, וכל אחד מאיתנו עשה את הדרך שלו עד שהגיע לכאן, ואנחנו נפגשים יחד כל שבוע כדי להתגבש ולהשתפר.

"אבל אחרי הכל, הסוד הגדול הוא יכולת ההקשבה שלנו. כשאני עומד בתבנית של תנועה - אני חייב להיות מרוכז כל כולי למלל שיוצא מהשחקן שלי. אם אסיט את הקשב ולו במעט, לא אצליח לאלתר תנועה בוריוות. הרבה פעמים בחיים אנחנו לא באמת מקשיבים למי שעומד מולנו, כי אנחנו קצת עסוקים בעצמנו, בטלפון או במחשבות, אז אנחנו מקשיבים בחצי אוזן ועונים בחצי פה. כאשר אני על הבמה אני חייב להיות ב-100% קשב, לשמוע מה שהוא אומר ותוך כדי - בשברירי שניה - כבר להציג את זה בפנטומימה לקהל. אם אתחיל לחשוב על עצמי יותר מדי, אני כבר אצא מהלופ והקהל לא יבין מה קורה על הבמה...".

"החיבור שיש לנו בתוך הצוות הוא מאוד מיוחד", מוסיף גלעד. "כשאני רואה את השחקנים על הבמה מצליחים להמחיש ולשקף סיפור מסוים לקהל - זו ממש הרגשה של הארה. חברי ההרכב ממש מכפילים זה את זה. הרבה פעמים תוך כדי משחק אני חושב לעצמי: 'אולי הייתי צריך לתקוף את זה ממקום אחר, חבל שלא הצגתי את הגישה הזו', ואז פתאום נכנס מנדי או משה ומתחילים להציג בדיוק

במלתעות הרשע.
מראה פנים בית הסוהר
'שפורקי', אליו הובל
הרבי הרי"צ

מזכה היג ללא חת

מול מעצמה רודפת דת המפעילה
מנגנון דיכוי רצחני, מתייצב יהודי ובוחר
להתעמת עמה גלויות, כשהוא פועל
ללא מורא למען אחיו הכלואים מאחורי
מסך הברזל הקומוניסטי | עם היכנסנו
לשנת המאה לפרשת המאסר והגאולה
שהסעירה את העולם היהודי, מוגשת
לפניכם סקירה תמציתית המבוססת
על יומנים ומסמכים אותנטיים, על
הרקע שקדם למאסרו של הרבי הרי"צ
מלובביץ' זי"ע, עמוד מסירות הנפש
בדורו, ועל גאולתו הניסית בי"ג
בתמוז תרפ"ז

**מתוך הספר צדיק יסוד עולם,
בעריכת הרב זלמן רודמן, העומד לראות אור
בקרוב בהוצאת 'מעיינותיך'**

אדר ראשון תרפ"ז

בפורים קטן תרפ"ז (1927) העלה הרבי את עצמו על מוקד מקדשי
ה', תוך שהוא מישיר מבט עז ונחוש אל תוך עיניהם הרושפות של
רודפיו, רודפי היהדות.

אחרי שבע שנים של התנכלויות ושל הפחדות בלתי פוסקות –
מאז החל את הנהגתו בשנת תר"פ (1920) – ובידיעה שבכל רגע
עלולים השלטונות לשים עליו את ידיהם כדי לגדוע את פעילותו
היהודית הענפה ואולי גם – רחמנא ליצלן – את פתיל חייו, בחר
הרבי להתעמת איתם חזיתית.

בראשית חודש אדר ראשון הגיע הרבי בחשאי מלנינגרד (כיום ס.
פטרבורג) למוסקבה. הוא בא אליה כדי לטפל במספר עניינים בוערים
שנגעו לכלל יהודי רוסיה. הוא החליף בתי מלון, בידיעה ברורה שכל
צעד וצעד שלו נתון תחת מעקב מודיעיני צמוד.

אחד האנשים עימם עמד הרבי בקשר טוב בעת ההיא היה א. פוקס,
ראש הקהילה היהודית במוסקבה ובעל מהלכים בחוגי השלטון. תוך
כדי שהיית הרבי במוסקבה זומן פוקס למשרדי הג'פ-או – הבולשת
הרוסית.

"בראשית חודש אדר א' תרפ"ז ביקר הרבי מליובאוויטש במוסקבה",
סיפר לימים פוקס, "ואז הוזמנתי אל הג'פ-או ששאלוני האם נכון
הדבר כי הרבי שניאורסון נמצא עתה במוסקבה, כי אסף סכום גדול
להחזקת מוסדות הדת וכי מארגן [הוא] מאות צעירים להחזקת מוסדות
הדת היהודיים בכל רחבי המדינה, וכן שמאות אלפי יהודים – חסידים

ו'מתנגדים' – נשמעים לו ומכבדים אותו.

"[...] מְזַרְם השאלות ומסגנון הדיבור הבנתי כי בג'פ-או דנים על
הרבי ופעולותיו וכי המצב הוא רציני מאוד".

עם שובו לביתו, הזעיק אליו פוקס את אחד ממקורביו של הרבי
והעביר באמצעותו מסר והמלצה לרבי – לעזוב את מוסקבה במהירות
האפשרית ולשוב לביתו בלנינגרד.

"למחרת", הוסיף פוקס וסיפר, "פגשתי את המקורב הנ"ל ושאלתי
אם הרבי נסע. הלה השיבני בשפה רפה. הבנתי כי עצתי לא נעשתה
– והצטערתי על כך".

הרבי התייחס אמנם בכובד ראש לאזהרתו של פוקס, אך הוא לא

הניח לה להכתיב את צעדיו הבאים. הוא הודיע לאנשי דברו כי ההתוועדות שנועדה למחר בערב, פורים קטן, תתקיים כמתוכנן.

לחיים ולמוות

ההתוועדות עתידה להיערך ב'חדר שני' של בית הכנסת הגדול 'ארכיפובה' בלב מוסקבה. בשעה היעודה היה החדר מלא וגדוש. אך בעוד מרבית המסובים באו כדי לשמוע, להתעורר וליישם, נמצאו בין הבאים גם מספר דמויות אפלות שכל מטרתן הייתה לבלוש, לתעד ולפגוע.

גם פוקס עצמו, למרות היותו מודע לסכנה הכבדה המרחפת מעל ראשו של הרבי, כפי שהוא עצמו טרח והזהיר מראש, הנה בבוא השעה מצא עצמו איכשהו באותה התוועדות ב'ארכיפובה'.

כך הוא סיפר:

"ביום החמישי לפנות ערב, בהולכי עם מכריי, ראינו והנה בית הכנסת הליובאוויטשי מואר בנרות רבים, הבית מלא מפה אל פה, ועם רב - שלא יכלו לכנוס - עומד במבוא ועל השליכות. ונשאל 'מה זאת?'. ויאמרו כי הרבי מליובאוויטש דורש מעל הבימה, ובהיות כי הלילה הוא ליל פורים קטן, הנה אחר הדרשה יהיה סעודת מרעים.

"[...] אני ומר וונדל נכנסנו לשמוע את הדרשה. ראיתי את הרבי יושב על הבמה ונאם בקול אדיר. הוא מסביר שנס פורים בא בזכות תקיפותם של בני ישראל בדור ההוא, שלא אבו לשמוע אל המלך - בעצת שריו - להתבולל בעמו של אחשוורוש.

"הגורם לתקיפות העם לעמוד בניסיון היו עשרים ושניים אלף נערי בני ישראל, תלמידיו של מרדכי, אשר בעת גזרת איסור לימוד התורה אמרו למרדכי: 'איך אנחנו בין לחיים ובין למוות', והם - הילדים והנערים - ניצחו את שר השרים המן הרשע. מלחמה רוחנית זו היא מלחמה נצחית ומתקיימת בכל דור ובכל מקום; ורק בהחזקת לימוד התורה של תינוקות של בית רבן נחזיק מעמד, ככתוב: 'מפי עוללים ויונקים: סדת עוז... להשביט אויב ומתנקם'.

"תוכן הדברים, התלהבות הנאום שאינו מתחשב עם הסכנה הכרוכה בהשמעת נאום כזה והקשב הרב של השומעים - עשו עליי רושם עז, ורציתי לשמוע המשך הדברים, אך הבחנתי באנשים שהיו חשודים בעיניי כבלשים - ועזבתי את המקום."

יש לציין כי מה שבעיניו של פוקס היה "נאום" נלהב ומרשים, לא היה אלא מאמר חסידות על הפסוק ממגילת אסתר, "וקיבל היהודים את אשר החלו לעשות". מדובר במאמר ארוך, עמוק ומסעיר המשתרע על פני שישה עשר עמודים, ובתוכו כל מה שהשלטונות ברוסיה צריכים היו כדי להוכיח שהרבי הוא אכן אויב אידאולוגי מר שלהם.

בסיום ההתוועדות ב'ארכיפובה' חזר הרבי למלוננו ועוד באותו הלילה, בסביבות השעה אחת עשרה, יצא עם הרכבת בדרכו חזרה לביתו בלנינגרד.

אדר שני תרפ"ז

לקפוץ לים - של מסירות נפש

הסיכון העצום שהרבי נטל על עצמו באותה התוועדות פומבית פתוחה, בלב מוסקבה, לא גרם לו לעצור ולהתמתן קמעה, ולו גם לתקופה מסוימת, כדי שלא למתוח את החבל יותר מדי.

ההפך הוא הנכון. כעבור חודש בדיוק, בהתוועדות חג הפורים - שהתקיימה בביתו בלנינגרד - שב הרבי לתקוף את רודפי היהדות ובראשם ה'יבסקציה' (קיצור של 'יברסקייה סקציה' - המחלקה היהודית במפלגה הקומוניסטית) אותה הוא סימן כגורם העיקרי לרדיפת היהודים והיהדות. כך פתח בהתרגשות את דבריו לנוכחים: אחים יהודים בכלל ואנשי והתמימים בפרט. כולנו, היהודים הנמצאים ברוסיה, עומדים באותו מצב שבו עמדו אבות

אבותינו כשיצאו ממצרים. המדבר משני הצדדים, הים מלפנים ופרעה וחילו מאחור. כל יהודי צריך לדעת - וכל אחד שימסור זאת בשמי לחברו - שלפי חוקי הממשלה, רשאי כל יהודי לקיים את כל המצוות בלי שום הפרעות. כל אחד יכול לתת את בנו ללמוד אצל 'מלמד'.

אחים יהודים. המדבר השומם הוא משני הצדדים, והמצרים - היבסקציה - נוגשים מאחור. מר לנו מאוד ואין לנו שום דרך ושום ברירה, מן לבדן להשליך את עצמנו בתוך ים של מסירות נפש, בים של ביטחון [בה'].

דבריו של הרבי היכו את המשתתפים בהלם מוחלט. מקורבו של הרבי, החסיד הרב אליהו חיים אלטהויז הי"ד שנכח באותה התוועדות, הוסיף לאחר מכן וכתב על שאירע, מנקודת המבט שלו:

"את אשר שמענו וראינו בסעודת פורים זו - לא שמענו ולא ראינו, לא אנחנו בכל ימי חיינו, לא אבותינו ולא אבות אבותינו. דיבורים ודברים נוראים, מאוד מבהילים ומפחידים את רואיהם ואת שומעיהם..."

"הפחד אשר פחדנו היה בכפליים. ראשית, יען אשר ניבא לנו עתידות מבהילים ומפחידים את לבב שומעם... ושנית, כי ידענו ובעינינו ראינו את המשולחים אשר נשלחו מהיבסקציה לשמוע את אשר ידבר לפנינו בהפורים הזה... ומבלי התחשב כלל וכלל עמהם אשר עמדו נגד פניו ממש, קילל אותם בפניהם קלה נמרצת הרבה פעמים ובכל פעם אשר הזכיר את שמם הוסיף ואמר בזה הלשון [להלן בתרגום מאידיש]: 'היבסקציה יימח שמם, יודע אני שהם נמצאים כאן, אין איני ירא מהם כלל'. ובכל פעם ופעם אשר הזכיר את שם היבסקציה, אנחנו היודעים ומכירים אותם הבטנו על פניהם וראינו אותם מתביישים - אזיל חיורא ואתי סומקא - ונתמלאו כעס ורציחה באותה שעה, ונגלה היה לפנינו ה'רבות מחשבות' אשר בלבכם אז, ואת אשר צופייה לנו מזה תוצאות לא טובות..."

"תוכן דבריו הקדושים כל הלילה היה כמעט בסגנון אחד ובעניין אחד, והוא להזהיר הגדולים על הקטנים לשמור את נפשם של הקטנים מה'חדרים' המסוכנים [הכוונה למוסדות חינוך שהתחזו לתלמודי תורה, בעוד בפועל הוחדרה כפירה בלבבות התלמידים] של אחינו שונאינו היבסקציה ולהתרחק מהם עד מסירות נפש ממש. 'וכמו, למשל, [כאשר] פנה לאחד מאנשי מנעויל וזלמן שמו ואמר לו [להלן בתרגום מאידיש]: 'זלמן, כשיעשו מדורה מעצים יבשים ויאמרו לך בחר לך אחת מהשתיים - או שתמסור את ילדיך לבתי הספר שלהם או השלך עצמך אל תוך האש, אומר אני לך זלמן - עליך להשליך עצמך אל תוך האש, להישרף חלילה, ובלבד שלא למסור את ילדיך לבתי הספר שלהם...'".

סיון תרפ"ז

המאסר

לא חלפו אלא ארבעה חודשים מן ההתוועדות במוסקבה ושלושה חודשים מההתוועדות בלנינגרד וכל החששות והפחדים - התמתשו. בליל ט"ו בסיון תרפ"ז הופיעה משלחת מלאכים רעים בביתו של הרבי ולאחר שהפילה את חיתתה על יושבי הבית ואף זרעה בו אנדרלמוסיה, הובילה את הרבי לבית הכלא 'שפולרקי' הידוע לשמצה אשר בלנינגרד.

שמונה עשר ימים שהה הרבי בבית המאסר. במהלכם הוא חווה ייסורי גוף ונפש בלתי פוסקים שכללו חקירות, איומים, מכות פיזיות, התעמרות נפשית, וכל זאת כאשר זכויות יסוד שלו נשללות ממנו ובזמן שברקע נשמעים ללא הרף קולות ירי של הוצאת אסירים להורג. והוא הקדוש נע כבכף קלע נוראית בין המציאות המאיימת, המשפילה והמייאשת, לבין עולמו הפנימי המוגבה, המתגבר, עז הרוח.

תיאור נרחב על קורותיו של הרבי בימי מאסרו הראשונים

בגלות ובשעבוד מלכויות, ואילו נשמותינו לא נמסרו לגלות ולשעבוד מלכויות. חייבים אנו להכריז גלוי לעין כל, שבכל מה שנוגע לדתנו, לתורת ישראל, למצוותינו ולמנהגינו, אין מישהו שיכפה עלינו דעתו ואין שום כוח של כפייה רשאי לשעבדנו. עלינו להצהיר בכל תוקף עקשנותנו היהודית, ובכל תוקף כוח המסירות נפש היהודית, זה אלפי שנה – אל תגעו במשיחתי ובנביאי אל תרעו”.

עם סיום דבריו הנרגשים, נכנס הרבי עם מלוויו לתוך הקרון, והרכבת יצאה לדרכה.

חברי ועד ההצלה לא נחו ורגע. הם היו נחושים לדבוק במאבקם, עד אשר ישיגו את שחרורו המלא של הרבי, ובחסדי ה' הצליחו.

הבשורה הגיע אל הרבי ביום שלישי, י"ב בתמוז. אך מאחר שאותו היום, היה יום 'חג' ופגרה ברוסיה, נאלץ הרבי להמתין עד ליום המחרת כדי לקבל לידי את תעודת השחרור. מני אז נחוג 'חג הגאולה' במשך יומיים רצופים – י"ב-י"ג בתמוז – יום הבשורה ויום הגאולה בפועל.

תשרי תרפ"ח

את ייסורי לא אמכור

פרק עגום ונורא הוד זה יסתיים רק כשלושה חודשים מאוחר יותר, עת יצא הרבי כליל מאזור הסכנה ויחצה את גבולה של רוסיה בדרכו ללטביה – לאחר חגי תשרי תרפ"ח – וליתר תחנות חייו שהיו כולן מסכת אחת ארוכה ומתמשכת של מסירות נפש.

עם גאולתו, זכה העולם היהודי מחדש במנהיגותו הקדושה, המסורה ופורצת הדרך, מנהיגות שעתידה להימשך עוד כעשרים ושתיים שנים, כאשר את המלאכה הגדולה בביצורה של יהדות רוסיה המשיך הרבי לעשות מחוץ לגבולותיה בדרכים שונות.

לחתימת הדברים, דומה כי אין מתאים יותר לעשות זאת מאשר במשפט המופת של הרבי הרי"צ בכבודו ובעצמו, בהתייחסו לתקופת מאסרו: "אם מישהו יציע למכור לי במיליארו, רגע אחד של ייסורים בעתיד – לא אקנה. ואם מישהו ירצה לקנות אצלי עבור מיליארו רגע מייסורי העבר – לא אמכור”.

מצוי ביומן המיוחד שכתב כעבור שנה – 'רשימת המאסר' (נדפסה גם בליקוטי דיבורים חלק ה). במסגרת זו נביא להלן רק את חתימת הפרשה, כאשר מאמצי ועד ההצלה שהוקם למען הרבי וכלל גורמים שונים מרוסיה ומרחבי העולם כולו, הצליחו להמיר את עונשו ממוות רח"ל לגלות בעיר מרוחקת.

תמוז תרפ"ז

נשמותינו לא נמסרו לגלות!

ביום חמישי, א' דראש חודש תמוז, נקרא הרבי לחדר החקירות. הפעם הראה לו לולב – מאנשי היבסקציה שהובילו אותו למאסרו – מסמך רשמי ועליו השורות הבאות:

בשורה העליונה כתובות היו שתי המילים הנוראיות "מוות בירייה". אך מעליהן מתוח היה קו מחיקה ולצידן נרשם "נייעט". לא.

בשורה האמצעית נכתב "עשר שנות גלות בסלובקיה". ושוב קו מחיקה מתוח היה מעל המילים הללו כאשר לצידן המילה "נייעט". לא.

בשורה התחתונה כתוב היה "שלוש שנות גלות בקוסטרומה". על המילים הללו כבר לא נמתח קו, שכן זה היה העונש העדכני, המקל, שהושת על הרבי, כשהמטרה הייתה להרחיקו ככל האפשר ממעגלי ההשפעה שלו.

העיר קוסטרומה שוכנת על גדת נהר הוולגה, כשלוש מאות וחמישים קילומטרים צפונית מזרחית למוסקבה. מדובר בעיר גדולה, אך בעת ההיא רק כמאה משפחות יהודיות, רובן פשוטות מאוד, התגוררו בה.

ביום ראשון ג' תמוז, לקראת השעה שמונה בערב, גדש המון יהודי רב את תחנת הרכבת בלינגרד. את צעדיו של הרבי שמרה חבורה גדולה ומאיימת במיוחד של אנשי משמר שכללה שוטרים, חיילים ונציגי הג'פ"א.

רגע לפני שנכנס לקרון, פנה הרבי אל הקהל הגדול – שעטף אותו באהבה אין קץ אך גם בצער רב מאוד – ונשא באוזניו נאום חוצב להבות אש, נועז מאין כמותו, כאשר בין השאר ציטט מדברי אביו הרבי הרש"ב בעת שעמד מול גזירות המשטר הצאריסטי:

ידעו נא כל העמים אשר על פני האדמה, כי רק גופותינו נמסרו

לשנה אחרת קבעום ועשאום ימים טובים. קריאתו של הרב קוק זצ"ל לציון חגיגת גאולתו של הרבי הרי"צ, בשנת תרפ"ח

בזמן שכתב "עשר שנות גלות בסלובקיה". ושוב קו מחיקה מתוח היה מעל המילים הללו כאשר לצידן המילה "נייעט". לא.

לאהוב את היהודי, לא את התרבות

איתי אסמן

אלא יובאה אלינו מן הגויים שבחו"ל. כדי להתמודד עם התופעה הזו, התורה דורשת מאיתנו להחזיק בשתי עמדות במקביל, מבלי להתפשר על אף אחת מהן: לסלוד ולשנוא את התרבות הפוסט-מודרנית המקולקלת, ויחד עם זאת לאהוב אהבה עזה וחומלת את היהודי שנמצא בתוכה.

ההבנה הזו קריטית במיוחד עבור מי שמבקשים לעסוק בקירוב לבבות ובחיבור לתורה. אנשים שחיים בתוך העולם החילוני והפוסט-מודרני אינם מחפשים מאיתנו אישור לתרבותם. הם מכירים אותה היטב, חווים את הריקנות שבה, ומרגישים בתוך תוכם כיצד היא עושקת ומצמצמת את נשמתם. כאשר יהודי מבקש להתקרב למסורת, הוא אינו רוצה שיסבירו לו אילו "ניצוצות" יש בפוסט-מודרניזם; הוא מחפש את הקודש, את האמת הצרופה ואת ערכי הנצח של התורה. הדרך האמיתית להציל את האדם שמוחנו היא להציב בפניו אלטרנטיבה ברורה ואוטנטית, ולא לנסות להתחנף לתרבות שממנה הוא מנסה להיחלץ.

בפועל, המעשים המקרבים ביותר אינם דורשים פילוסופיות מורכבות או פשרות רעיוניות, אלא פעולות פשוטות ויומיומיות של קדושה. לימוד חברותא משותף, העמקה בפרשת השבוע, לימוד הלכות ברכות או הלכות שבת, וכמובן - הזמנה חמה לארוחות שבת משפחתיות. אלו הכלים האמיתיים שמחליפים את המים באקווריום שבו אנו שוחים. במקום המים העכורים של הפוסט-מודרניזם, שמתשטשים את הזהות ועושקים את הנשמה, אנו מציעים מים זכים וחיים של קדושה ומסורת, מים המרוויים את הצימאון הרוחני ומתאימים בדיוק מופלא לאופיה ולמהותה של הנשמה היהודית.

צריך להפריד במלאכת הקירוב בין אהבתנו לכל יהודי ובין הסתייגות מהתרבות הכללית שאפופה בהרבה בלבול.

asmanitai@gmail.com

מצוות "ואהבת לרעך כמוך, אני ה'" היא מאבני היסוד של היהדות וכלל גדול בתורה. התורה מצווה עלינו לאהוב כל יהודי ויהודי, מתוך הבנה עמוקה שכל אחד מאיתנו הוא בנו של אברהם, יצחק ויעקב, ונושא בתוכו נשמה אלוקית קדושה. אולם, בעת הנוכחית מתפתחת טעות חמורה בקרב רבים, המבלבלים בין האהבה ליהודי לבין קבלה או הכשרה של התרבות שבה הוא חי. העובדה שליהודי יש נשמה קדושה אינה הופכת את התרבות הסובבת אותו לטובה או לנכונה. רבים, ובתוכם גם אנשים מן המגזר הדתי, נופלים למלכודת הזו וסבורים כי מתוך אהבת ישראל עלינו "ללקט ניצוצות" מן התרבות המערבית העכשווית, ובכך הם מאפשרים לה להשפיע עליהם ולטשטש את הגבולות הברורים של האמת.

להבין את התרבות העושקת את הנשמה

כדי להבין את המציאות שבה אנו פועלים, כדאי להיעזר בדימוי מוכר מעולם מדעי התקשורת: התרבות האופפת את האדם משולה לרג באקווריום. הדג שוחה במים, מקבל את המזון שלו, ומבחינתו המים הם חזות הכל. הוא אינו מודע לקיומו של האקווריום, לזכוכית המגבילה אותו או למה שמתרחש מחוצה לו. בדומה לרג, בני אדם רבים חיים בתוך תרבות מסוימת מבלי לשים לב כיצד היא מעצבת ומנהלת את מחשבותיהם. במציאות כזו, אדם זקוק ל"חוש התמצאות" רוחני וערכי. ללא חוש התמצאות זה, התרבות פועלת עליו באין רואה, והוא הופך שבוי בתוכה מבלי יכולת להבחין בין טוב לרע.

התרבות הדומיננטית המקיפה אותנו כיום היא התרבות הפוסט-מודרנית. זוהי תרבות המקדשת את ה"פוסט-אמת", מציאות שבה אין טוב ורע מוחלטים, אין אמת ואין שקר, וכל אדם יכול לבחור לעצמו איזה מגדר או זהות שהוא רוצה. תרבות זו פועלת באופן שיטתי לביטול הנרטיבים הגדולים של האומה וההיסטוריה, ולצערנו, יהודים רבים, חילונים ודתיים כאחד, חיים בתוכה. מדובר בתרבות זרה לחלוטין לעם היהודי, תרבות שלא צמחה מתוכנו

התרבות הדומיננטית המקיפה אותנו כיום היא התרבות הפוסט-מודרנית. זוהי תרבות המקדשת את ה"פוסט-אמת", מציאות שבה אין טוב ורע מוחלטים, אין אמת ואין שקר, וכל אדם יכול לבחור לעצמו איזה מגדר או זהות שהוא רוצה. תרבות זו פועלת באופן שיטתי לביטול הנרטיבים הגדולים של האומה וההיסטוריה, ולצערנו, יהודים רבים, חילונים ודתיים כאחד, חיים בתוכה. מדובר בתרבות זרה לחלוטין לעם היהודי, תרבות שלא צמחה מתוכנו

להצטרפות לקבוצת וואטסאפ של טיפ יומי לקירוב נא לשלוח הודעה ל-052-566-5005

גם אתם יכולים להפיץ תורה! להצטרפות לצעירי ראש יהודי 052-300-3900

מכירים בעלות תשובה או בדרך? הפנו אותן למדרשת שושנת אביב בתל אביב. יעל 053-367-3434

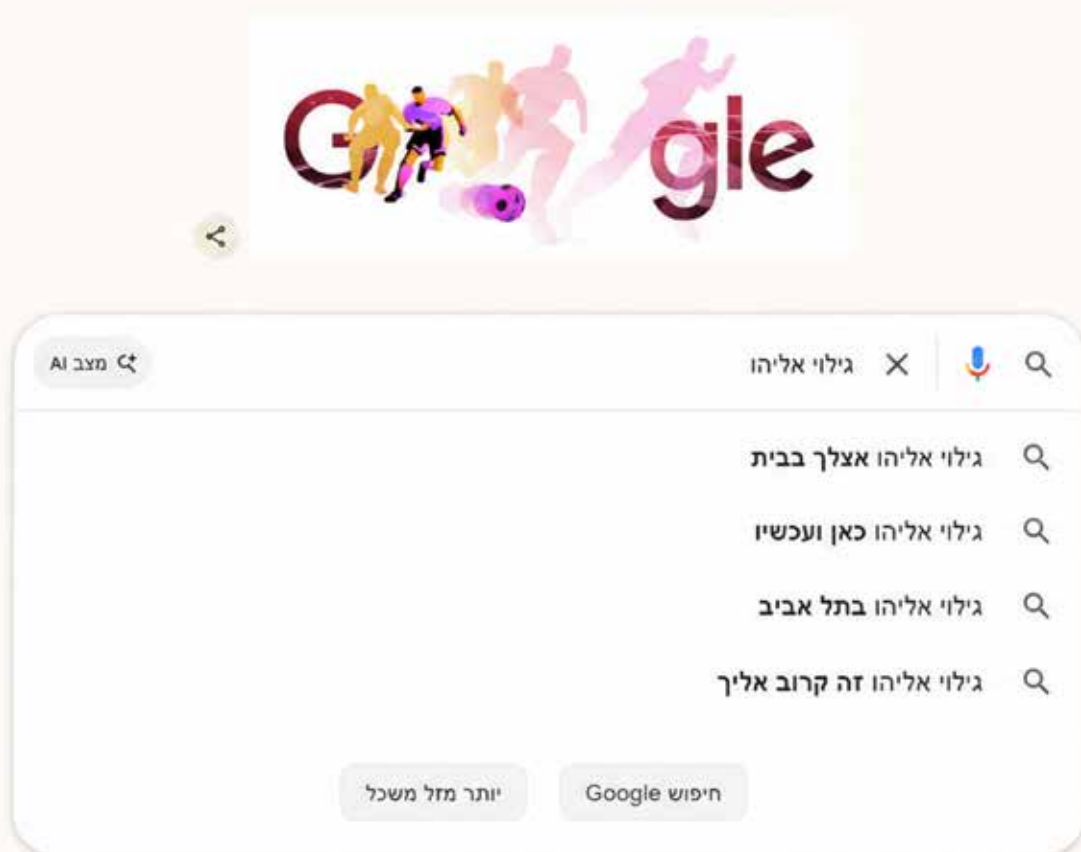
הספר "רציתי להיות טוב" לקט סיפורים מאלפים על חנן פורת זצ"ל רק 50 ₪ לספר הנחה למוסדות לכמות

ככל הנחות לכבוד חודש הספר

להזמנות: 02-6791122 052-5665005 www.roschy.org

קומיקס ילדים "הגיע הזמן" 2 ב-100 ₪ 5 ב-200 ₪

לא כולל דמי משלוח

גילוי אליהו כאן ועכשיו

**פנחס קינא קנאת ה' פעם אחת – בשביל זה מגיע לו פרס כזה
רציני? < תגיזו, זכיתם לאחרונה לגילוי אליהו? ומה עם גילוי פנחס?
< ולמה דווקא תשבי יתרץ קושיות ואיבעיות ולא משה רבנו?**

הגמרא מספרת שבשעה שרבי יהושע בן לוי נכנס לגן עדן, הלך אליהו הנביא והכריז: "פנו מקום לבר ליוואי". מה פירוש "בר ליוואי"? – זהו מלשון "הפעם ילווה אישי אלי", שהוא לשון ליווי והתחברות. דהיינו שהצדיקים ונשיאי ישראל נקראים "בר ליוואי", כיוון שהם מחברים את בני ישראל עם הקב"ה ואת העולם כולו עם האלוקות. לכן אליהו הנביא הכריז לפניו: "פנו מקום לבר ליוואי".

אם כן, מהעובדה שאליהו שימש את רבי יהושע בן לוי, משמע שהצדיקים העוסקים בחיבור העולם עם האלוקות גדולים מאליהו. והרי זה היה כל עניינו של הבעל שם טוב ותורתו – לגלות את ההתקשרות וההתחברות של הקב"ה עם מציאות הבריאה כולה, כידוע שיסוד החסידות הוא ההכרה ש"אין עוד מלבדו" – לא רק במשמעות שאין עוד אלוה ח"ו מבלעדי ה', אלא שאין עוד מציאות כלל, וכל מה שאנחנו רואים הוא דבר ה' המחיה ומקיים את הכל.

שאל ר' יוסף כל-בו – שעדיין לא היה מודע להשתייכותו של רבנו לבעל שם טוב – מה בין הבעל שם טוב לכס? הרי כבר עברו שני דורות מזמנו! השיב רבנו, שהגמרא במסכת עבודה זרה מדברת בדין משקה "ניצוק" שהוא חיבור לטומאה וטהרה. מעיינותיה של תורת הבעל שם טוב – אמר רבנו – הם דבר הניצוק, וניצוק הוא חיבור. וכיוון שהוא קיבל מתורת הבעל שם טוב בדרך ניצוק, אם כן זהו דבר חי אצלו המקשר

מה נראה לכם מה יותר נעלה – גילוי הבעל שם טוב או גילוי אליהו...? כמובן, מי אנחנו שנכריע בשאלה לא שגרתית שכזו, אבל כמו שסיפרתי לכם בעבר – את התשובה לכך העניק לנו אדמו"ר הזקן בעצמו.

זה היה בזמן שאדמו"ר הזקן עדיין לא קיבל עליו את ההנהגה. הוא היה מרבה לנסוע ממקום למקום בקהילות ליטא באופן נסתר, בלי לגלות את זהותו, נכנס לבתי המדרש ומשוחח עם הנוכחים בלימוד וכך קירב רבים מתלמידי החכמים בדורו לדרך החסידות.

באחד הימים הגיע רבנו לעיר שקלוב שנודעה באותה עת כמבצר של תורה והתנגדות לדרך החסידות, והיו שם תלמידי חכמים רבים שהגו בתורה יום ולילה. ביניהם היה הגאון ר' יוסף משקלוב, שכונה כפי העם ר' יוסף כל-בו. לאותו גאון היה שיעור יומי בעיון גדול, ורבנו הזקן נהג לשבת ולהאזין לשיעור שלו ואחר כך להתדיין איתו על חידושיו, ובכל פעם התפעל ר' יוסף התפעל מכוח העיון של רבנו בדרך הנגלה.

באחת משיחותיהם, פלט ר' יוסף אמרה חריפה נגד הבעל שם טוב, ורבנו הזקן מצדו נכנס איתו בדברים כדי להוכיח את גדולת הבעל שם טוב. בין הדברים אמר רבנו לר' יוסף שגילוי הבעל שם טוב בעולם גדול יותר מגילוי אליהו הנביא... ר' יוסף התפלא וגם התרעם לשמע הדברים, אבל רבנו הסביר את דבריו וגם הוכיח שיש לו מקור מהגמרא – ממסכת כתובות.

כוחו של הפה, כוחה של הצניעות וכוחו של עם הנצח

סגנית יו"ר הכנסת ח"כ לימור סון הר מלך, עוצמה יהודית

פרשת בלק מלמדת על כוחו של הדיבור. בלק מבין שעוצמת עם ישראל אינה רק בכוח הצבאי, אלא ברוח שמחיה אותו - התפילה והאמונה. לכן הוא פונה אל בלעם, שכוחו בפיו, להילחם בכוח זה עצמו. אלא שככל שבלעם מתבונן בעם ישראל, הוא מגלה דבר עמוק יותר: מחנה הבנוי על קדושה וצניעות. אוהלים שפתחיהם אינם מכוונים זה לזה, משפחות המכבדות את מרחב זולתן. מתוך התבוננות זו פורצת מפיו הברכה: "מה טובו אוהליך יעקב משכנותיך ישראל" - שסוד כוחו של עם ישראל מתחיל בבית היהודי.

מתוך אותה הסתכלות הוא מגיע לברכה נוספת: "הן עם לבדד ישכון ובגויים לא יתחשב". יש הרואים בפסוק זה קללה, אך בלעם ראה בו גדולה - עם שיודע מי הוא, המחובר לייעודו ולזהותו, שאינו זקוק לאישור מאומות העולם כדי לדעת את צדקת דרכו.

תחושה זו מלווה אותי גם בעשייה הציבורית. תמיד הערכתי כל ידד המסייע למדינת ישראל, אך לצד הכרת הטוב עומדת החובה לשמור על זהותנו וריבונותנו. משום כך בחרתי שלא להשתתף בנאומי של נשיא ארצות הברית בכנסת. הערכתי את תמיכתו בישראל, אך חשתי מהנטייה לטשטש את הגבול שבין ידידות לבין תלות ואובדן זהות.

מדינת ישראל זקוקה לידידים, אך לא לפטרונים. עם ישראל שב לארצו לאחר אלפיים שנות גלות כדי להיות אדון לגורלו. דווקא מי שמכיר את נשיא טראמפ יודע שהוא מעריך עמידה על עקרונות ועצמאות. האתגר שלנו איננו היחס של העולם כלפינו, אלא היחס שלנו לעצמנו. במובנים רבים, המצב המדיני שאליה הגענו נובע מכך שבמשך שנים שכחנו את גודל המתנה שיש לעם ישראל להציע לעולם - בשורה של אמונה בא-ל אחד, מוסר, צדק וחירות. כאשר עם ישראל ניצב זקוף ומחויב לייעודו, העולם מתייחס אליו בהתאם. כאשר הוא מהסס ומתנצל, גם העולם מתרגל לראות בו צד שזקוק לאישורים מאחרים. תחושה דומה עלתה בי ביום העצמאות, כשראיתי דגלי ארצות הברית מתנופפים לצד דגלי ישראל לאורך כביש ירושלים-תל אביב. ידידות היא דבר חשוב ומבורך, אך דגל ישראל מסמל את ריבונותו של עם הנצח בארצו.

בלעם הבין זאת היטב. הוא ראה את כוחו של עם ישראל והבין שהוא גדול מכל אימפריה. לאורך ההיסטוריה קמו מלכים ואימפריות שנראו בלתי מנוצחים, אך עם ישראל ממשיך להתקיים ולשאת את בשורתו. מי שמסייע לישראל אינו רק עוזר למדינה נוספת; הוא זוכה להיות שותף לעם הנצח. מי שעמד לצד ישראל נזכר לטובה, ומי שנלחם בו - לדיראון עולם.

ומכאן גם לימינו. אם כוחו של עם ישראל טמון בפה, עלינו להיזהר כיצד אנו משתמשים בו. בתקופה האחרונה אני מוטרדת מהשיח כלפי הציבור החרדי. אפשר לקיים דיונים על גיוס וסוגיות ציבוריות, אך לצד המחלוקות קיימת חובה בסיסית של כבוד הדדי ואחריות לאומית. לאחרונה הגיעו אליי מקרים רבים של פגיעות בחרדים, מילוליות ופיזיות. השנאה הזאת היא סימן אזהרה חמור. דווקא בתקופה שבה אויבנו מבחוח מבקשים לפגוע בנו, אסור לנו לאפשר לשיח של איבה ופילוג לצמוח בתוכנו. עם ישראל הוא משפחה אחת.

בלעם ביקש להשתמש בכוח הפה כדי לפגוע בעם ישראל, אך גילה שהפה היהודי שואב את כוחו מן הצניעות, הזהות, האמונה והאחדות. זהו גם האתגר שלנו היום: להשתמש בכוח הדיבור כדי לחזק, לחבר ולבנות. לשמור על הבית היהודי, לעמוד בגאון על זהותנו, לכבד כל יהודי באשר הוא, ולשאת את בשורתו של עם הנצח. שבת שלום.

האדם יוצא מפיו ככונה לשם שמים הוא יוצא מגלותו הפנימית. אבל כדי שיהודי יפעל בקרבו את הגאולה, הוא נדרש לבשורת ההתעוררות של אליהו הנביא. זה מה שאלהו הנביא עושה כבר היום. כשם שבכתובים נאמר שלפני ביאת משיח צדקנו יעמוד אליהו על הרי ישראל ויבשר על בוא הגאולה כדי שכולם יכינו את עצמם כראוי לה, כך גם כל אדם לפני שהוא אומר דברי תורה ותפילה צריך שיהיו בו תשוקה וצימאון להתאחד עם הקב"ה. ואת הצימאון הזה מעורר ניצוץ אליהו שבכל יהודי.

אגב, במאור עיניים כתב שבכל פעם שיהודי מבשר טוב ליהודי אחר, הוא מגלה בכך את הניצוץ של אליהו הנביא שבתוכו, שכל עניינו הוא לבשר בשורות טובות ישועות ונחמות, וכמו שאומרים בזמירות למוצאי שבת "איש פקיד על כל בשורות טובות".

על כל פנים, עכשיו אנחנו מבינים למה כתוב "הנה אנכי שולח לכם את אליה הנביא" - בלשון הווה, כי הוא מעורר את כולם כבר עכשיו. כל מי שרוצה לצאת מהגלות הפנימית שלו, עליו לדעת שהקב"ה מסייע לו על ידי שליחיו ומעורר בו את ההתלהבות לצאת מהגלות ולרצות להידיבק בו יתברך.

אתם יודעים, בספר הזהר נאמר שפנחס קיבל את נשמות נדב ואביהוא, ולכן גם נעשה כהן והובטח לו "והיתה לו ולזרעו אחריו", כי הנשמות שלהם התגלגלו בו, ובזכותן הוא קיבל "ברית כהונת עולם", כהונה לדורות.

מה היה פשר המעשה של נדב ואביהוא? כמבואר בזה, הייתה בהם התלהבות יתרה ורצון עז להיכנס לקודש הקדשים ולהקטיר קטורת, כדי להגיע לדביקות בה' עד כלות הנפש. אבל לכאורה זה דבר טוב, למה אם כן זה נחשב להם לחטא עד שנענשו בעונש מוות? ! אומר האור החיים הקדוש: ההתעוררות הזו הייתה מצד נשמתם כשלעצמה, אבל גופם לא הצטרף יחד איתם להשתקקות. חסרה מסירות הנפש גם מצד הגוף, שיהיה גם הוא כלי לכך. לעומתם, פנחס שמסר את כולו להקב"ה - לא רק מצד הנשמה אלא גם מצד הגוף - הוא שקיבל לתוכו את התלהבות הקודש של נדב ואביהוא, רק לא באופן של כלות הנפש אלא פעולתו הייתה יחד עם הגוף.

דבר זה נרמז גם במה שהתורה אומרת "פנחס בן אלעזר... השיב את חמתו". מהי אותה "חמתו"? "חמתו" הוא לשון חום וחמימות, דהיינו שפנחס הצליח להשיב ולתקן את החמימות של נדב ואביהוא, שבהם הייתה שלא כדבעי, והפעם עשה זאת כנשמה בגוף.

אולי חשבתם על השאלה: למה דווקא פנחס זכה לדברים גדולים ונשגבים בזכות הצלתו את עם ישראל מכליה? והרי התמסרות מעין זו אנחנו מוצאים גם במשה רבנו שמסר את נפשו למען אחיו כל כך הרבה פעמים - בחטא העגל, חטא המרגלים, חטא המתאוננים ועוד - תמיד הוא נשא תפילה והעתיר בעדם, "ויתפלל משה בעד העם". איך ייתכן, אם כן, שמגיע פנחס ובמעשהו הבודד הוא מקבל את הגמול הגדול "בריתי שלום", והוא גם הופך למבשר הגאולה?! מה העניין כאן?

הרבי הרש"ב מסביר את הדברים בסגנון החסידות, שיש הבדל משמעותי בין עבודתו של פנחס לעבודתו של משה רבנו. פעולותיו של משה רבנו היו "מצד למעלה". מסירות הנפש שלו פעלה אצל הקב"ה בגלל שהוא היה 'נשמה דאצילות', כולו היה תורה - "זכרו תורת משה עבדי" - שניתנה במתנה מלמעלה למטה. לעומתו, פנחס זה אליהו מוסר את נפשו "מצד למטה" - הוא הפקיר את גופו התחתון על קנאת ה'. בכך הוא קידש ורומם לא רק את צידו הרוחני אלא את כללות המציאות שלו, ולכן זכה לעניינים הנפלאים של "ברית כהונת עולם", עד שהדבר לא נותר רק כמתנה המקיפה וחופפת עליו מבחוץ אלא היא באה ונמשכה בפנימיותו - "לו ולזרעו אחריו".

בכל יהודי קיימת אפוא הנקודה הזו של "פנחס זה אליהו" כדבר הטבוע בו באופן נצחי. וממילא כחלק מכך יש בו התלהבות ולהט קודש הכמוסים וגנוזים בנפשו, שזוהו הניצוץ של פנחס המוביל להתלהבות והתמסרות לעבודת ה'. ועל ידי שאנחנו פועלים ועושים כך ומוציאים את עצמנו לגאולה פרטית - יוצאים כל בני ישראל לגאולה שלמה.

לחיים, לחיים ולברכה!

"אני פשוט אוויר בטבילו": כשהפעמים מהילדות מתייטבים איתנו בסלון

שתיקה רועמת, תחושת אשמה תמידית וציפייה שהצד השני יקרא את המחשבות שלנו. איך מפסיקים לתת לעבר לנהל את הזוגיות, ולומדים להשתמש בכאב כדי לבנות אהבה בוגרת?

'אני לא צריכה אותו! אני אסתדר לבד! הריבונות היא היכולת לעצור רגע, להרגיש את הכאב וההתכווצות בבטן ולהגיד לעצמך בחמלה: 'משהו כואב לי עכשיו, אני מרגישה שקופה'.

במקום מייד להאשים, הריבון מסובב את המבט פנימה בסקרנות ושואל: 'מה באמת נפגע בי כאן? איזו כמיהה עמוקה שלי מבקשת עכשיו חיבוק?'

"בן הזוג שלכם הוא לא אויב, אלא מראה עדינה. מראה חחושפת בפניכם איפה עדיין חסרה לכם חמלה לעצמכם.

היעד שלנו כאן הוא לבנות אהבה בוגרת שמחזיקה את המכלול.

אהבה שרואה את היופי של שירה לצד הרגישויות שלה, ואת הכוונות הטובות של עידו גם ברגעים שהוא פשוט זקוק לשקט.

להבין שעידו גדול יותר מרגע אחד של חוסר תשומת לב, ושירה גדולה יותר משתיקה רועמת.

כשתצליחו להחזיק את המורכבות הזו אחד כלפי השנייה, יקרה קסם: אתם תתחילו להסתכל גם על עצמכם באותה חמלה. "האוויר בחדר הרגיש קל ופתוח יותר.

"לקראת השבוע הקרוב", אני אומרת, מתחילה לאסוף את המפגש, "אני לא רוצה שתלכו הביתה בידיים ריקות בהתמודדות מול הפצעים האלה. הנה מה שאני מבקשת שתתרגלו:

א. זיהוי ועצירה: כשהעלבון או הכעס עולים, קחו נשימה אחת לפני המילים או השתיקה. תגידו לעצמכם בלב: 'משהו מתכווץ בי עכשיו, זה סיפור ישן שמתעורר'.

ב. הסתת המבט פנימה: במקום לנתח מה השני עשה לא בסדר, תשאלו את עצמכם באהבה: 'מה אני באמת צריכה/עכשיו? לאיזו נחמה אני זקוק/ה?'

ג. שבירת קריאת המחשבות: שירה, אם את צריכה אותו איתך בסלון, אל תחכי שהוא ינחש. תגידי לו באומץ ובלי האשמה: 'עידו, אני אשמח שתהיה איתי עכשיו, אני צריכה שתרים אליי את העיניים שלך'.

ועידו, כשאתה שומע בקשה כזו, פשוט תהיה שם, תראה אותה."

כל הפרטים שוונו למען שמירת הפרטיות

את המקום שלכם וצורך בוער בהכרה. אני פונה לעידו.

"כשהיא שותקת ונעלבת, הפצע שלך מתעורר. התחושה הזו שאתה 'לא מספיק טוב', ששוב אתה מאכזב, ואז אתה מסתגר."

עידו הנהן לאט, כאילו מישהו סוף סוף נתן מילים לחוויה הפנימית שלו.

"שירה, כשהפצע הזה נפתח בסלון, באופן טבעי הלכת לעמדת קורבנות."

"קורבנות?" שאלה שירה בפליאה.

"המילה קורבנות יכולה להישמע קשה, אבל אני לא מתכוונת אליה כביקורת, אלא כתיאור של תנועה נפשית. זו לא קורבנות צועקת אלא קורבנות שקטה של הישרדות.

ציפית שהוא יקרא את מחשבותייך. ננעלת בתוך לופ של סיפורים על 'מי חשוב לעידו יותר', והשלכת עליו את האחריות לרגשות שלך. זה מנגנון הגנה ששומר עליך ויחד עם זה משאיר אותך בודדה."

"ועידו, אתה זוכר שסיפרת לי השבוע על חבר ילדות ששכח את יום ההולדת שלך ומייד אמרת לי שהוא חבר גרוע שמעולם לא באמת היה שם בשבילך?'

אנחנו צובעים את האדם שמולנו בצבע הפגיעה. אנחנו מוחקים חיים שלמים של איכפתיות ומסירות, בגלל רגע אחד שבו הם טעו או היו מרוכזים בעצמם.

הפסקתם לראות אחד את השני כבני אדם שלמים."

"אז מה אפשר לעשות? איך יוצאים מהלופ הזה?" שאלה שירה.

"כאן נכנסת הבחירה האמיצה שלכם, לעבור לעמדת ריבונות.

להיות ריבון זה לא אומר שהפצע יפסיק להכאיב, וזה בטח לא אומר להסתגר ולהגיד

"אני פשוט אוויר בטבילו", שירה אמרה בכעס עם ידיים שלובות, מחזיקה את עצמה לא להתפרק.

"הוא חוזר מהעבודה, מתיישב מולי בסלון ופשוט לא רואה אותי.

ואני שותקת, מבטיחה לעצמי שלא אגיד מילה, אבל בראש לא מפסיקה לחשוב איך הוא כל כך מסור לעבודה שלו, קשוב לכולם ורק איתי הוא ככה.

אני מחכה שהוא יקלוט כמה אני פגועה, שישאל אותי מה קרה, אבל אין לו מושג, מבחינתו אני שקופה."

"את רואה? תמיד אני אשם.

אני חוזר גמור, כל היום הייתי בטירוף, צריך רק חמש דקות של שקט עם עצמי וכבר אני הופך להיות הבעל הרע.

אני כבר לא יודע מה לעשות כדי להיות בסדר, נגמר לי על הרעיונות." ענה עידו גם הוא בידיים שלובות כחומת מגן.

"אני שומעת כמה זה כואב לשניכם.

שירה, אני שומעת את הבדידות העמוקה הזו ואת התחושה שאת לא חשובה מספיק. ועידו, אני שומעת את התסכול שלך, את התחושה שאתה תמיד מאכזב, לא משנה כמה תתאמץ.

חשוב שתבינו שמה שקורה אצלכם בבית, זה הדבר הכי אנושי וטבעי שיש.

הסיטואציה הזו בסלון היא רק טריגר, ומי שמנהל עכשיו את השיחה ביניכם אלו פצעי הילדות שלכם. אותם פצעים עדינים וסמויים מן העין שכולנו נושאים איתנו."

"אני לא מרגישה שאני סוחבת פצעי ילדות, גדלתי בבית נורמטיבי מאוד וההורים שלי אהבו אותי."

"אני בטוחה שהם אהבו אותך מאוד, אבל לפעמים גם בבתי אהבים, האהבה לא נחווה בדיוק בתדר שהיינו זקוקים לו באותו רגע.

כשהיית צריכה להיות 'הילדה הטובה' כדי לא להעמיס, כשלמדת להסתדר לבד ולבלוע את העלבון כי לא היה מקום לעצב או לכעס שלך או כשהרגשת שהמקום שלך מותנה בכמה את מרצה אחרים.

הפצעים האלה לא נעלמים.

כשהם פוגשים את הזוגיות שלכם היום, המקום שאמור להיות הכי בטוח, הם מתעוררים בצורה של רגישות עצומה. חרדה קיומית לאבד

ניתן לעקוב אחר הטורים בערוץ הוואטסאפ של חנה דיין

**אני מקנא בסבא שלי,
שיש לו אמונה פשוטה
ותמימה, ואצלי יש
הרבה שאלות.**

כשם שיש מעלה גדולה באמונה פשוטה ותמימה, כך יש מעלה בהעמקת הדעת בשאלות היסוד של אמונתנו. הקב"ה ציווה עלינו להאמין בו, וציווה גם לדעת אותו - "דע את אלוקי אביך ועבדהו". והדעת נוגעת להעמקת ההבנה בדרכי הנהגתו, ולעיתים אף לעיסוק בשאלות שהעולם מציג לפנינו ומבלבל בהן את האמונה. ואל תחשוב שהן מכשול - אדרבה, הן גופי תורה, ועצם הברור הוא רצון ה'. שאילו רצה, היה מונע מאיתנו מראש כל מה שמעורר התלבטות; ומשהניח אותן לפנינו, סימן שרצונו שנלבן ונברר. ומתוך הברור והעמקת הדעת תזכה, בעזרת ה' יתברך, לאמונה צרופה ובהירה, לעלות ולהתרומם בדעת ה' - ואף להועיל לאחרים הנזקקים גם הם להעמקה זו.

**איך מנחמים חבר
שרוחו שפופה אחרי
שאיבד את אביו?**

בנחמה יש כמה רבדים. הראשון - הקרבה וההשתתפות, שקודמות למילים. כמו שמצאנו באיוב ובהלכות אבלות שתחילתן שתיקה, החברים עוטפים את האבל בעצם נוכחותם הדוממת. אלו שעות עמוקות מכל מה שמילים יכולות להכיל. החיבוק והחזקת היד לפעמים נושאים עומק ששום דיבור לא ייתן. הרובד השני - ההקשבה. אין המנחמים פותחים עד שהאבל פותח, שכן לתת לו לספר את כאבו, כשהוא כבר יכול למלא אותו, חשוב לעיתים יותר מכל מילות הנחמה. והרובד העמוק מכול הוא האמונה בה' הטוב והמיטיב, גם בהיותו "מלך ממית ומחיה". לכן חותמים תמיד ב"המקום ינחם אתכם" או "מן השמיים תנוחמו" - מילים שמודות שקצרה ידנו מלרפא, אבל הקב"ה מצמיח כוחות מחדש, ואחרי הצער על הדור ההולך הוא נותן לדור הבא לגדול ביתר שאת.

**לחבר שלי התפילה פשוט
זורמת, ולי זו מלחמה על
כל מילה. למה לא קיבלנו
את אותו כישרון?**

חכמינו דרשו את הפסוק "אין צור כאלוקינו" - אין צייר כאלוקינו. בבית חרושת שמטביע הטבעה, כל מוצריו יוצאים זהים זה לזה; אך הקב"ה מטביע בני אדם, וכל אחד יוצא עולם מלא ושונה מחברו. אילו היינו דומים זה לזה היינו פחותי ערך - שהרי למה צריך שניים אותו דבר? ומשום שכל אחד הוא חידוש שכמותו לא היה, ממילא לכל אחד עבודה משלו וקשיים במקומות אחרים, ושכר כפי עבודתו - "לפום צערא אגרא". ואינו דומה מי שמוסר עצמו מתוך מאמצים כבירים למי שהכול בא לו בקלות. לכן שמח בחלקך: ה' הטוב נותן לכל אחד את האתגרים המשמעותיים ביותר עבורו, ודווקא במקום שבו אתה נדרש להיאבק על כל מילה - שם תזכה לקישור העמוק מכול.

עלון שבועי לעבודת השם בדרך החסידות

קרוב אליך

ת.ד. 52589 רמת גן < העלון טעון גניזה • karovel.co.il

לתגובות ויצירת קשר qarov.elecha@gmail.com קרוב אליך • לפרסום: 052-4061065

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מיחסני חשמיל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

**התחייבות למחיר
הזול בישראל!***

אספקה מהירה
שלם וקח עוד היום אצלך בבית

התאמה מקצועית
התאמת המזגן לצרכי הלקוח

התקנה משתלמת
התקנות משתלמות לרוכשים

5 שנות אחריות
על ההתקנה

מזגנים

TADIRAN ELECTRA TORNADO
Haier SENSOR TCL
ELCO SAGA

1 כ"ס החל מ- ₪699
1.25 כ"ס החל מ- ₪899
2 כ"ס החל מ- ₪1,399

מקררים

ELECTRA LG
SAMSUNG Blomberg
SHARP Hisense Haier

החל מ- ₪699

מקפיאים

SAMSUNG
Blomberg Hisense
Haier LIEBHERR

החל מ- ₪499

מזגנים ניידים

TORNADO ELECTRA
TADIRAN ELCO
SENSOR SAGA

החל מ- ₪699

מאווררים

ELECTRA Midea
PLATINUM HEMILTON Homex
Gold Line BLUESTAR
PLATINUM

החל מ- ₪69

מאווררי תקרה

Star Gold Line ELECTRA
SENSOR Westinghouse Midea

החל מ- ₪249

מצנני אוויר

Star SOLDER
ELECTRA
Gold Line
morphy richards

החל מ- ₪169

שעות פתיחה: בימים א' - ה': 09:30-21:30 שישי וערב חג: 09:00-15:00 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 23:00

בתוקף עד- 30.6.26 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | ט.ל.ח. | התמונות להמחשה בלבד | מינימום מלאי 10 יחידות, בכפוף לתקנון המופיע בחנויות. *התחייבות למחיר הזול ביותר כנגד כל הצעת מחיר רשמית על אותו הדגם ובאותם תנאים.

5018 * PAYNGO.CO.IL